

Előfizetési ár:

Egész évre 4 K.
Fél évre 2 K.
Negyed évre 1 K.
Egyes szám 20 f.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Kiadja az Orsz. Erdészeti Egyesület
(Budapest, V. Alkotmányutca 6. sz.)

Felelős szerkesztő:

TÖRÖK SÁNDOR m. k. erdőmester,
erdőéri szakiskola igazgató.

AZ ERDŐ

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmondsor vagy annak helye 40 f. Egész oldal 40 K. Fél oldal 20 K. Negyed oldal 10 K. Nyolczad oldal 5 K.

Többszörös megjelenés esetén engedmény megegyezős szerint.

Előfizetők részére az álláskinálat és kereslet rovata rövid közlésekre díjtalanul áll rendelkezésre.

Erdészeti és vadászati szaklap kisebb erdők hirdokosai és kezelői, erdészeti altisztek, erdőőrök és vadőrök részére.

Az előfizetési ár „Az Erdő kiadóhivatala” címén **Temesvár-Belváros, Uhrmann Henrik papirkereskedése**, küldendő.

A lap szellemi részére vonatkozó levelezés (kéziratok stb.) „Az Erdő” szerkesztőségéhez, — **Temesvár 3, Vadászterdoi erdőéri szakiskola.**

Az Erdő munkatársai megfelelő írói tiszteletdíjban részesülnek, a melyet a szerkesztőség évnegyedenként utalványoz. A lap után netalán származó tiszta jövedelem teljes összegében az Orsz. Erd. Egyes. által kezelt oly alapjára fordítatik, a mely — később meghatározandó módon — erdészeti altisztek, erdő- és vadőrök javára fog szolgálni.

Tartalom:

—y. —y.: Május elsején.

Szerkesztői közlemény.

Witt Sándor: A göbecses fegyverek belövéséről.

(tp.): Méhészet.

Dr. Kukuljević József: A baromfitejnyésztésről.

Különlélek: A ravasz német. — Baleset. — Az Országos Gazdasági Munkás- és Cselédségélypénztárnak tagjai.

Levélsekrcény.

Felhívás az előfizetés megújítására.

Előfizetések nyugtázása.

Pályázati hirdetmények.

Hirdetések.

A tárczában:

Pálosi Dénes: Az erdőőr fia.

Május elsején.

Írta: —y. —y.

A nagy küzdelemnek vége, s a hosszú, — sokszor már már kétségbeejtően makacs tél végperceit éli. Napsugaras kikeletnek szélviharai megtépték fehér hulláját, leolvasztották hótestét s a felszabadult patakok és folyók iszapos hullámai nyargalnak az összetört jégpáncél darabjaival el messze a tengerek felé.

Csak fent a magas hegyek ormán tart még jó ideig a vívódás s majd csak a nyári izzó meleg birja télapónak jó erősen odakapaszkodott karrait lefejtegetni.

Itt alant az éltető napsugár nyomán már ujra él a föld, zöldel a rét, az erdő aljában virágok fakadnak s a levegő hangos kezd lenni a madarak dalától. Megjött a várva várt mosolygó kikelet és májusnak — az év legszebb virágos havának első napja beköszönt. A más években ilyen tájt már kilevelesedett lombos erdő alig bontogatja még sátorát; csak lassan-lassan ébred az egész természet, hideg és nagyon hosszú volt neki az éjszaka, későre virrad s a nehéz takaró nem egy-

könnyen tud lekerülni; de egy-két nap, egy-két perc s a magasból aláfénylő tavaszi napsugár derüs melegével mindenfelé új életet fakaszt. Mint ifjú gyermek — amelyet egy hosszú éjszaka pihentető álmából ébreszt fel a hajnali verőfény — derüs mosolylyal szökken elő fehér-fodros takarója alól a természet mosolygó tavaszi tündére. És a természet ébredése, a kikeletnek ez ünnepnapja sohasem oly magasztos, olyan egészen teljes, mint éppen az erdőben.

Azért én azt szeretném, hogy ahelyett a piroszászlós kocsinai gyűlésezések meg tanácskozások helyett, május elseje nem a saját zsebükre dolgozó népvézerek és a fizető elégedetlenkedők napja legyen, hanem a természet ébredésének, az erdő lombfakadásának, a mindenünnen előtörő, sarjadzó életnek — ennek a mi legdrágább kincsünknek a jelképes ünnepe. A természetet ébresztő napsugár, az örök alkotó szempillantásának varázslatos ereje vonzzon ki mindnyájunkat az erdő ölébe és én szentül hiszem, hogy itt az újból megcsordult forrás zöldülő partján, a fölporzó millió gyémántcseppek ragyogó színpompájának, a felhangzó madárdalnak, a faóriások erőt-életet lehelő magasztosságának hatása alatt el kell felednünk a téli viharok szenvedéseit; sanyargatott lelkünk háborgó hullámai elsímulnak s a természet szentélyének, az erdőnek imádatos áhitata mindeknek iránt való szeretettel tölti be szíveinket.

Habár közismert dolog, nem hagyhatom e helyen szó nélkül azt a szép intézkedést, mely az ifjúság lelkében a természet iránt való szeretetnek ápolását czélozza.

Nemzeti nagy törekvéseink elérésén fáradozó kormányunknak ugyanis nehéz munkája közepett arra is volt gondja, hogy a serdülő fiatalságban

az erdő életvilágának két főtényezője iránt — a fák és a madarak iránt az érdeklődést külön tanítással felköltse s ebből a célból elrendelte, hogy az iskolákban külön napot szenteljenek a fák és madarak jelentőségének ismertetésére. Minket, akik az erdő szeretetében és ápolásában öregedtünk meg, annál nagyobb örömmel érint ez a rendelkezés, mert a gyermekszivekben elhintett nemes mag egykor bizonyonnyal a természet szeretetének terebélyes fájává fog növekedni, dús termésével áldást hozva szeretett hazánkra.

A magam részéről alig tudnám méltóbban ünnepelni pünkösdi havának első napját, mint ha a természet ébredésének perczében vezetem tanulni vágyó szives olvasóinkat az erdőbe.

A most még csak rügyező galyak közt áttörő napsugárnak napról-napra megnövekvő melege már annyira átjárta a termőföldet, hogy ez már nemcsak a hó megolvadt nedvességét képes a fagy által felporhanyított felső rétegbe bevenni, hanem a melegnek és nedvességnek minden irányban terjeszkedő hatása alatt megindul az élet a legapróbb, a szabad szemmel meg sem látható lények és a magas fák nagy testében egyaránt.

A szivacsos, süppedő, lágy talajtakaró telítve van nedvességgel s a televényes föld ezernyi magszemecskéje duzzadtan lesi a meleg napsugárnak mindenikhez más-más órában szóló

Az erdőőr fia.

Irta: Pálosi Dénes.

I.

A határszéli véderdők, zeg-zugos völgyeinek egyikében, két havasi patak egyesülésénél áll egy erdőőri lak. István erdőőr lakik benne 16 év óta.

Az épület egyszerű, ósdi, alacsony.

Egy szoba, konyha, kamra s faoszlopos tornác képezik a főépületet, melléképületei a főépület oldalához támaszkodnak s félfedelűek. A szemlélőre ezen építkezések a rosszul sült kenyér benyomását teszik. Itt is, ott is egy gyürke folyt ki a tésztaból, önként, rendetlenül. A legujabb gyürke egy kis kamrácska egy kicsiny

hívó szavát, mely őt életmunkájának megkezdésére serkentse. A magvacska szűk háza megpattan s a héj repedésén kinyulik a gyökérnek kicsi fehér csirája. Útját a föld belseje felé veszi; hegyén a védő süveggel tapogatózva, keresve a repedések közt a könnyebb utat; aprócska finom szálai eleinte alig láthatók, majd néhány nap alatt már finoman bimbózva kezdenek elébukkanni, hogy kóstolgassák, nyalogassák a számmukra legmegfelelőbb táplálékot.

Millió és millió parányi sejtecskék együtt, alig egy csepp nyálkás lé vagy penészedő gombák szintoly kicsi csirái készítik elő a föld közeteiből kioldódó mindenféle sóknak és savaknak vegyületeit, hogy ezeket megint a magasabb rendű növények és fák szívó szerveik segítségével felvehessék.

A gyökérkével ellenkező irányban is csakhamar megindul a növekedés és a napvilág felé tövekvő kis növényke felemészelve a magban talált olajos meg lisztes táplálékot, — maga előtt tolva az üres maghéjat: áttöri a talajtakarót. Az előbukkano — szép hullámosan fodros — eleinte halvány, majd aztán sötétebb zöld színű két csiralevélke pedig csakhamar megkezdí a melegnek, a levegőnek és világosságnak hatása alatt hajtásfakasztó munkáját. Majd amint a kis növény a maga erejéből már tovább fejlődni képes, ezek a csiralevélkék lassan-lassan lefonyadnak, leszáradnak

kinyithatatlan ablakkal. Falában kő, téglá, vályog összevisszaságban vannak berakva, mintha az építőmester az anyagok különféleségét akarná kipróbáltatni az idő vasfogával. A félfedelű tető tarkasága egy tudatlan szakácsné művészetét mutatja be, mikor vegyes felvágottat tálal elénk. Kisebb-nagyobb fenyődeszkák, rozsdás pléhdarabok, törött fedőcserepek s egy-két darab kátrányos papír főték az alig néhány négyzetméter felületet.

Nagyon is meglátszik, hogy ezek az építkezések nem a gondosan összeállított s szakszerűen felülvizsgált rajzok és költségvetés szerint »fuseroltattak« el, hanem csak úgy természet után szabadon. Az építőmester a magasabb művészet szabályait meg éppen lábbal taposta.

István gazda bűne az egész, de megbocsátható bűne. Mert kis családja évről-évre szaporodott, nőtt s a lakás a család növekedésével nem tartott lépést, nem tágult. A kérvények többször megjárták a végnélküli hivatalos utakat. A hivatalfőnök jóakarattal, rajzokkal, költségvetéssel támogatta nagyrabecsült erdőőre jogos kérelmét, de hiába, mert már negyedszer került vissza a nagy és hosszú útról az akta. Mindig volt egy pár centiméter hiba s 2—3 fillér költségtöbblet.

és — mint minden, ami a természet háztartásában rendeltetésének megfelelt — elpusztulnak. Oda hullanak a többi pusztuló levelekhez és fágakhoz, hogy ezekkel együtt megint elkorhadva, majd egy másik új csemete életre fakadásának előmozdításánál szerepeljenek.

Az életműködés kifejlődése sokkal nagyobb, terjedelmesebb a magasba felnyúló szép lombos koronájú fánál.

A nedvesség teljében levő talaj át, meg át van szöve a dús gyökérzet finom szálaival, s a hosszú telet étlen-szomjan átpihent természetes fa mohón szíjja fel a tápdús vizet.

A meleg napsugár kinyitja a rügyeket, lepatantja pikkelyeit s kifakasztja a lombot. Az előtörő hajtások zsenge levélkéi hozzá fognak fatestképző munkájukhoz. A melegség és világosság hatása alatt a levélke hamar megerősödik s míg felső lapját keményebb fényes bőrrel védi még a felülről őt érhető veszedelmek ellen, alsó felén a ritkásabb halvány szövet ezernyi apró likacsain át szívja be a levegő szén-savját, ezt a fatest képzésére szolgáló legfontosabb táplálékot.

A nap melegítő, főképen pedig világító sugárainak hatása alatt a levél belsejében képződő apró piczinyke zöld testecskék a talajból a gyökérszálak által felvett, a fatest élő szíjács részében felszívódó tápanyagokat a levegő szén-savjával

Az idő pedig kérielhetlenül haladt, a gólya minden évben ellátogatott, úgy hogy már hat kis leány csicsereggett a toldozott-foldozott földel alatt. István gazda az egyetlen szobácskában addig rendezgette az ágyacskákat egymás mellé, egymás alá, egymás fölé, míg kénytelen volt meggyőződni arról, hogy az útban levő hetedik gyereknek semmiképen sincs hely.

»A szükség törvényt ront«, mondja a példabeszéd. A muszáj pedig nagy úr. Így jött létre a tarka toldalék. István hordta össze a hetedik részére. Készen állott a rezidencia. Várták a hetedik leányt a hathoz, de a bölcs teremő a szívek titkos rejtekét is ismeri, előtte a gondolatok is tudva, számon vannak tartva s nem remélt örömben részesítette a családot, anygalkái közül hetediknek egy pufók fiucska küldött az erdőri lakba.

Pistuka megjelenésével határtalan öröm költözött a házba. Apa-anya s a hat testvér egymáson tettek túl a szeretet nyilvánításában. Nem volt képzelhető az az uralkodó sarj, kit nagyobb gondosság, több figyelem vett volna körül, mint Pistukát az ő összetakolt palotájában.

Fejlődött is szépen a gyerek. Keze-lába már pólás korában tiltakozott a szabad mozgást gátló kötelékek

egyesítik s azokból különféle szövetképző fenedveket készítenek.

A levélnyélen lefutó tápnedv a galyak, ágak és a törzs, meg a gyökérzet héja alatt a mult év kemény fatestén mint lágyabb, nedvdúsabb fapalást kezd lerakódni, felesleges nedvessége pedig a fa terjeszkedő koronájából s az egész fa testén kivezető, szabad szemmel nem is látható finom nyílásokból ismét kiárad a levegőbe, belé vegyül a többi pára közé, hogy fent a magasban felhő s ebből ismét alácseppenő, földet oldó, tápláló viz legyen.

Ime az erdő egész nagy növényvilágának hatalmas vérkeringése, mely a havat olvasztó, a földet átmelegítő, tavaszi napsugár hatása alatt indul meg. És ha lassabban is mint tán más tavaszon, május havával megindul az élet lüktető keringése a természet országának minden zugában. Innen is, onnan is előtör a millió bogárság; egyik átaludva a telet a föld mohájában elővánszorog a napsugárra, hogy ez visszaadja dermedt tagjainak ruganyosságát, bámulatos izomerejét; a másik most fog változni többféle alakjának legfejlettebbjévé s ismét más még csak apró petéinek burkát igyekszik kilyukasztani, hogy azon kibújva helyet követeljen az élő milliók sorában a maga számára is.

Zümmögő röpködés hallszik a verőfényben. A lepkek, méhek, darazsak és legyek mindenféle

ellen. Három éves korában már önállósította magát. Maga öltözködött, sőt még a mosakodásra is rászánta magát, csak hogy ne kelljen segítő kezét igénybe vennie. Csupán czipőcskéivel nem tudott boldogulni, de ezt a kérdést is megoldotta oly formán, hogy saját lábai helyett a Gyuri nevű kútya két első lábára húzta fel s hangosan nevette, hogy a bohó állat nem mert a czipőben egy lépést se tenni.

Gyuri bölcs, tapasztalt állat volt. Családtagnak tekintette magát. Ösztöne megsugta neki, hogy ez a legkisebb a család szeme-fénye, így neki is kötelessége türni mindent, mit a kis zsarnok vele elkövet. No meg aztán megis szerette a bátor kis legényt. Naphosszat játszadoztak hengergetőztek együtt.

A szabad mozgásban valóságos vasgyuróvá fejlődött a gyerek, úgy hogy hat éves korában, mint egy huszár úgy meglovagolta Gyurit.

A hatodik esztendő úgy a gyerekekre, mint a szülőkre kritikus gondterhes időszak. Beáll a tankötelezettség. A gyereknek a hatodik évvel bezáródik az addigi gondtalan élete, szabadsága megnyirbálódik, korlátok közé szoríttatik.

faja kergetőzik virágról virágra s a mindenünnen elékandikáló virágok legtöbbször szívesen látja tavaszi ismerőseit, akikről tudja, hogy a termékenyítő virágpornak ők a szárnyas széthordozói. S ahogy a bogárság mind több és több lesz mind nagyobb és nagyobb számban tölti meg a levegőt s kél életre a földből: ennek az életnek nyomán érkeznek meg legkedvesebb szövetségeseink, éneklő madaraink, az erdő szépszavú zeneszei, hogy kis családjuknak itt rakjanak fészket.

Igy ébred ez mosolygó, napsugaras, dalos életre az ifjú természet s annak faoszlopos templomában szent áhitattal érzi át lelkünk a melegnek besugárzását, melyről nem tudjuk, hogy honnan ered, hová vész el. Fogadjuk el. Töltsük be vele szívünket, lelkünket és fordítsuk embertársaink javára.

Az „Erdészeti Ujság“ április 18-iki számában lapunkat érintő közleményre vonatkozólag röviden megjegyezni kívánjuk, hogy »Az Erdő« szerkesztősége elvből kerüli a meddő hírlapi vitát és különösen a saját ügyében nem óhajt bíró lenni. Ez okból az »Erdészeti Ujság« részéről ért. több rendbeli bírálatra sem tett eddig megjegyzést. Miután azonban nevezett lap április 18-iki számában oly értelmű közlemény jelent meg, mintha lapunk kitűzött programját nem tartaná be, szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy a lap eddig megjelent kevés száma természetesen nem ölelhette fel az évek sorára megállapított teljes program

Az édes puha fészket, a folyton körülte levő szerető testvéreket, szülőket, el kell hagynia; néha kisebb, sokszor hosszú időre, hogy idegen arcok között az eddigivel teljesen ellenkező életet éljen.

A gyermek életében ez az első elválás a legfájdóbb pillanat s ennek keserűségét érzik a szülők is, még pedig kétszeresen. Egyszer a szerető szív aggodalmából kifolyólag, másodszor az iskoláztatás lehetővé tétele gondolatából.

Az utóbbi különösen az erdőörökre nehezedik elviselhetetlen súllyal. Mert hivatásuknál fogva, lakásuk legtöbbször várostól, falutól, emberektől lakott helyektől, tanyáktól s így mindenfajta iskolától oly messzire van, hogy a legjobb akarat mellett sem küldhetik gyermekeiket iskolába. Ha pedig állandó tartózkodásra akarják elhelyezni gyermekeiket az iskolával bíró faluban vagy városban, a szükséges anyagi áldozat romlásba, nyomorba dönti az egész családot.

Hogy ez így nincs jól, tudják az intéző körök is. S hála azon nemesen gondolkozó emberbarátoknak, kik már megtették az első lépést, hogy ezen a lehetetlen állapoton segítve legyen. Bizonyosság reá e lap is, mely az erdőörök lapja a szó szoros értelmében. Mert nem-

minden pontját, nem áll azonban az, hogy eddig egyáltalában nem foglalkoztunk volna az erdészeti al-tiszti személyzet érdekeivel. Kevés az, a mit lapunk rövid főnnállása óta ezen a téren tehetett, de örö-münkre szolgál konstatálhatni, hogy a gazdasági segély-pénztárba, melynek üdvös intézményeire olvasóink figyelmét ismételten felhívtuk, lapunkra való hivat-kozással, számos erdőör lépett be, nyugdíjat biztosítván magának.

Lapunk nem vette tervbe az erdészeti al-tiszti és erdőőri személyzet helyzetének minden számában való állandó, de eredménytelen feszegetését; programjához mérten azonban e személyzet minden jogos és méltá-nyos kívánságának szó-szóloja lesz és remélhetőleg idővel ezen a téren eredményekre is hivatkozhatik.

A göbecses fegyverek belövéséről.

Írta: Witt Sándor.

(Vége.)

A mintafegyverhez egy-két töltényt is kérünk és ezzel lövünk egy keretbe helyezett és egymást fedező kemény papirosból összeállított tömbre. Ennek meg-történte után feljegyzendő azon serétek száma külön-külön, a melyek keresztül furták az első, a második, stb. papirlapot. Most ezen likacsokat megjelöljük és a papirlapokat átfordítjuk. Ezután saját fegyverünkkel teszünk reá lövést és összehasonlítjuk az előbbivel. A távolság és a serétnagyság mindig ugyanaz maradjon. Ha az összehasonlítás folytán az eredményyel meg vagyunk elégedve, úgy áttérhetünk a szórás mérvének a megbíralására; ellenesethen arra kell törekednünk, hogy a lövés erélyét növeljük.

csak hogy oktat, tanít, ismereteket gyarapít, hanem az előfizetési díjakat tőkésíti azon czélból, hogy az erdő-örök gyermekeinek iskoláztatása, neveltetése eszközöl-hető legyen.

Legyünk hát bizalommal s hálás elismeréssel azok iránt, kik az erdőörök gondjait kevesbiteni akarják. Istrán szorgalmas, becsületes, kötelességtudó erdőör volt.

Mint családapa hitbuzgó, s gyermekeit véghetetlenül szerette, Isten áldásának, szeretete jelének tekintette őket. Ezért tőle telhetőleg mindent elkövetett, hogy lelküket széppé, nemessé, vallásossá tegye.

Fájt ugyan, hogy nem adhat nekik olyan nevelést, mint milyent szeretett volna adni, de megnyugtatta azon tudat, hogy a mit megtehetett mindent megtett értük. A lányokat nyilvános iskolába nem járatta, mert nem járathatta, de azért lelküket kiművelte. Az irgalmasságot, hálát, szeretetet, engedékenységet, jó-szívűséget apró tanulságos mesékkel, történetekkel a fogékony gyermeki lelkekbe korán beültette, úgy hogy nemcsak testben, hanem mondhatni lélekben is szépen fejlődtek gyermekei.

Már előzetesen meghatároztuk a lőporadag maximumát, így nagyon helytelenül tennénk, ha azt a mértéket nagyobbítanánk, hogy ezáltal az erélyt növeljük.

Nem marad más hátra, mint azokat a viszonyokat megjavítani, a melyek a lőpornak gyorsabb és tökéletesebb elégését eredményezik.

Erre vonatkozólag csak annyit jegyzek meg, hogy a lőpor elégségét nagyban befolyásolja a lövedék mozgásának kisebb-nagyobb akadályoztatása. A dörzsölés fokozása erélynyereséget jelent. Mivel a jelen esetben épen erre van szükségünk, tehát első sorban is a sörét mennyiséget csökkentem és a hüvelyt erősebben csavarom be. Ha ez még mindig nem segített volna, úgy a porra tesztek keményebb és erősebben szoruló dugaszt.

Ezután áttérek a serétek szóródásának megvizsgálására.

Jelen esetben mellőzöm azon okok bővebb leírását, melyek a serétek szóródását befolyásolják, elegendőnek véelve azt, ha kiterjeszkedem arra, hogy mi módon fedezhetők fel a hibák és miképen küszöbölhetők azok ki.

A szóródás pontos meghatározására legegyszerűbb pléhből egy tárcsát készíteni, mely bárhol künn a szabadban földbe szúrható. A tárcsát meszeljük be (ezt minden újabb kísérlet után kell tenni, a serét ütési pontjainak eltüntetésé czéljából) s a középpontot vörös vagy fekete, két egymást derékszögben metsző vonallal jelöljük meg. Az így elkészített tárcsa fogja tehát a löképet fixirozni.

A serétek szóródásának megbírálásához egy átlátszó papírra szerkesztek magamnak egy mércezt, mely hivatva lesz eldönteni, hogy az eddigi fáradságomat teljes siker koronázta-e. A mérceze a következőkép szerkesztendő: a központból nyolcz kört rajzolok, még pedig úgy, hogy az elsőnek sugara 5·64 méter, a

Az írást, olvasást, számolást is játszva tanulták meg a gyermekek részint apjuktól, részint egymástól, úgy annyira, hogy a rendes iskoláztatás hiányát senki sem vette volna észre rajtuk. Ilyen módon akarta István Pistuka fiát is felnevelni s betetőzésül nagyobb korában az erdőöri szakiskolába adni. De hamar belátta, hogy a mi hat gyereknél sikerült, a hetediknél nem válik be. Pistuka fellázadt.

A meséket, történetkéket kritizálta. A levonandó tanulságokat nem vonta le, nem fogadta el. A helyett azt magyarázgatta, hogy ő hogyan járt volna el. A betűvetéshez, olvasáshoz, számoláshoz nem volt türelme s tiltakozott minden ellen, a mi szabadságát korlátozta. Nénjei hasztalan kérlelték, szülői hiába példálóztak s czéloztak arra a bizonyos nagyfülű állatra s hiába mondták, hogy mindenki olyanná lesz, a ki nem tanul, Pistukát nem lehetett megtéríteni, nem akart tanulni, csak játszani, szaladgálni, Gyurival bujósdit játszani egész napon át.

A szülők kénytelenek voltak beismerni, hogy a túlhajtott szeretet miatt elvesztették hatalmukat a fiú fölött s már most 7 éves korában sem bírnak vele, makacosságát, daczosságát, önfejűségét nem képesek le-

másodiké 11·28 méter, a harmadiké 16·93 méter, a negyediké 22·57 méter, az ötödiké 28·21 méter, a hatodiké 33·85 méter, a hetediké 39·49 méter, a nyolczadiké pedig 45·13 méter legyen. A legbelső kör területe 100 cm² lesz és osztatlanul marad, míg az első és második kör közét három részre, a következőt öt részre s így tovább minden következő közt kettővel több részre osztom az előtte valónál olyformán, hogy a rekesztő vonalak az osztási pontoktól a kör középpontja felé haladjanak.

Ilyen formán 64 mezőnyt nyerek, melyeknek mindegyike 100 cm² lesz. A belső kört 1-es számmal, minden következő mezőnyt pedig sorszámmal látok el. Most fölfektetek egy jegyzéket, melynek feje 72 részből áll és a következő czimeket viselje. 1. A lövés folyószáma. 2. A lőpor mennyisége. 3. A lőpor neme. 4. A serét nagysága. 5. A serétszemek száma. 6. A serét súlya. 7. Egyéb töltés mód. 8—71. terjednek a mezőnyök folyószámai. A 72-ik rovat a serétek összegét fogja mutatni, melyek a 64 mezőnyben találhatók.

Lövés után az így elkészített mércezt ráillesztem a tárcsára és leolvasom a rajta talált serétnyomokat és a megfelelő rovatba bevezetem. Legegyszerűbb, hogy átlagos értéket kapjunk, a tárcsára 5 lövést egymás után tenni. Miután az adatokat feljegyeztük, a következőkép járunk el. A serétek száma, melyek egy-egy közben voltak találhatóak, elosztandó a köz mezőnyeinek számával. Pl.: Ha a 3-ik közben találtam 15 nyomot, akkor 15-öt osztom 5-el, mert a harmadik közben 5 mezőny van. Így 8 különböző számot nyerünk, melyeket mértékül használunk fel, olyan formán, hogy egy vízintes vonalra egymástól egyenlő távolságra szerkesztett függélyesekre rávezetem őket mint méreteket a vízintes alapvonaltól számítva és a kijelölt pontokat egy foly-

győzni. Ezért elhatározták, hogy beadják a fiút a városba, nyilvános iskolába.

Igaz, hogy nagy áldozatba fog kerülni s megkúporgatótt garaskáikat a fiura kell költeniök, de annak tanulni muszáj, mert fiú, s meg aztán a nagy család támogatása is reá vár.

A határozatot az elitelt nyugodtan fogadta, mintha nem is róla volna szó, de nem úgy a testvérek, kik nagy riadalmat csaptak s hatan hét helyett sirtak.

Pistuka elmegy! Pistukát elviszik! Ölelték, csókolták az eliteltet, mintegy kárpótolni akarták, hisz ha elmegy, úgy sem fogja őt szeretni, ölelni, csókolni senki.

A szülők is el-elpityeredtek néha-néha titokban, de megállták a határozatot, mert a megváltoztatásra nézve az anya az apától, az apa az anyától várta a javaslattételt, egyik sem akart kezdeményező lenni.

Így érkezett el az indulás napja. A bucsuzás már előbb kezdődött s a koci elindulásáig folyton tartott a tanácssal-kalácsal való ellátás, amikkel Pistuka egyáltalában semmit sem törődött.

tatólagos vonallal egymással összekötöm. Ezáltal egy többé-kevésbé görbe vonal képződik, mely fegyverem serétszórását grafikus alakban tárja elém.

Most összeadom az összes mezőnyökben található serétnyomokat és ezt elosztom az összes mezőnyök számával (64-el) a kapott számot, mint mértéket az előbbi módon rávezetem a két szélső függélyesre és ezen nyert két pontot egy egyenessel összekötöm. Az így nyert vízszintes vonal a serétek ideális szóródási vonalának tekintendő.

Ezen szemléltetés teljes tájékozást nyújt arra, hogy a serétek szóródása mennyire felel meg a kívánalmaknak.

Ha a szóródási vonal játéka nem nagy, vagyis ha az ideális szóródási vonaltól lényegesen el nem tér, vagy a centrumban kissé föléje emelkedik, akkor meg lehetünk elégedve. Ha emellett átlag 1 dm²-re két szem serét esik, a mi az ideális szóródási vonal fekvéséből megítélhető, úgy a lövés a nyúl alakját bizonyosan fedezné.

Egészen másképp áll a dolog, ha a szóródási vonal szembetűnően fel és letér és a centrum felé az ideális szóródási vonal alá merül. Ez a léha lövés jele; oka, vagy a nagy poradag, vagy igen kemény dugasz.

Ha a tárcsán helyenkénti sűrűsbbödést találunk, helyenként pedig üres térséget, úgy ennek oka a részletesen elhelyezett dugaszokban vagy a cső végének szabálytalanságában rejlik.

Az előbbit könnyen elkerülhetjük, ha a töltényt gondosan elkészítjük; ha még ekkor sem marad el, úgy feltétlenül a cső vége a hibás.

Ha a serétek szóródása egyáltalán nagy, akkor vagy több seréket kell töltenünk, vagy a poradagot csökkenteni. Itt minden esetre vigyáznunk kell, hogy a serétek áthatóságának rovására ne dolgozzunk, azért tanácsos

Nem tudta, hogy mit pakolnak fel, nem ügyelt arra, hogy mit tanácsolnak, sőt örült, hogy ő kocsikázni fog s apja megengedi, hogy ő hajthassa a lovat.

Nyugodtan ült fel a kocsiba s szedte apró kezeibe a gyeplőszárat, csak azt kívánta még, hogy ha apja mellette ül, a hátsó ülést Gyuri foglalja el. Ez ellen meg Gyuri tiltakozott; mert ösztöne megsugta neki, hogy a kocsirázásnál kényelmesebb egy kellemes séta.

Pistuka kénytelen volt engedni, s az otthon maradtak sirása között megindult a kocsi.

»K« városa volt a cél, mely az erdőri laktól kocsival négy óra járásnyira feküdt, gyalog azonban két és félóra alatt elérhető. Mert a sok szerpentes út a gyalogosok által átvágható, megrövidíthető. Gyuri pedig toronyirányában egy óra alatt megtette volna az utat, de most mint hűséges kísérő, hol a kocsi előtt, hol utána kutagolt, fel-fel pislogva kis gazdájára néha vakkantott egyet-kettőt, mi saját nyelvén alighanem azt jelentette »vége a szép életnek, kivel fogok én ezután játszazodni?«

(Vége következik.)

ezen változtatás után ezt újból kipróbálni, mert nem érünk célra, ha csak egyoldalúlag oldjuk meg a kérdést, mert végre is arról van szó, hogy az új fegyver löképeségét ismerjem meg, nem pedig, hogy egy ideális löképeségű fegyvert nyerjek.

Teljesen elég az a serétes fegyverrel való lövésnél, ha a maximális távolság és elegendő áthatóság mellett a serétek szóródása olyan, hogy a lelövendő vadat annyi serét éri, amennyi előreláthatólag annak rögtöni halálát okozza. Ha például nyúlról volna szó, melyet 60 lépésről óhajtunk leteríteni, úgy 6-os sz. serétből legkevesebb nyolcz szem kell, hogy a nyúl alakját fedezze.

Ennél kisebb vadra már könnyű ezután a fedezetet megnyerni, mert a kisebb szemű serétből csak egyenlő súlyú adagot kell venni és célra érünk.

A fogolyra mindig elég, a poradag három negyed ($\frac{3}{4}$) részét és serét súlyának a négy ötödét ($\frac{4}{5}$) részét venni a rendes adagolásnak. Rendes adagolást csak akkor, ha már anyányiak.

Végül megemlítem még az úgynevezett »koncentrator«-okat, melyeket különböző gyár sokféle célzattal állít elő, mindig azzal a törekvéssel, hogy a serétek ne szóródjanak. Hogy ennek van értelme, az nem tagadható, de a hatásuk nem állandó.

Egyszer megesk, hogy 80 lépésnyire még együtt van a serét s úgy hat mint a golyó, máskor azonban semmi eredmény sem tapasztalható. Ott a hol hazárdirozhatok — pld. a duvadnál — jól használhatom, de hasznos vadnál, a hol dögöt löni vétek, legjobb jó fegyverrel és tölténnyel löni.

Méhészet.

(tp.) Méhek öröme, méhészek gyönyörűsége: szépséges május! Ezek a sorok a te hajnalodat köszöntik s téged üdvözölnek abban a reményben, hogy amit az öregebb tavaszi testvéreid: a fagyos márczius, a zord április vétettek a mi kedves istenbogaraink ellen; ami kárt és szomorúságot nekünk ezek okoztak, azt te egymagad, akinek az tehetségben áll, pótolod, helyrehozod a szép meleg napjaiddal, az enyhe éjjeleiddel, a hajnali harmatoddal, a nektárdúsan, nyiló illatos virágaiddal. Mert erre mindre igen-igen nagy szükségünk van most az eddig irigyen távol maradt tavasznak második felében, amikor a más években ilyenkor már megerősödött, megnépesedett, már rajzásra is készülő méhek gyengébbek, néptelenebbek, mindenképp szegényebbek, mint amilyen állapotban a hosszan tartott irgalmatlan tél karjai közül kikerültek.

Csak alig egy-két olyan nap volt eddig még, ahol a méhek pár órán át csak ki is röpülhettek s ekkor is az ilyen munkás polgára a méhálladalomnak ott maradt örökre megdermedten a hideg földön, ahol a szükséges vizet kereste, vagy más betakarítani való után kutagolt.

A már januárban megindult fiasítás a folytonos hideg miatt nem terjeszkedhetett, de sőt a legtöbb helyütt mind szűkebbre szorult s a kényszerítetten elhagyott keltés, a kellő meleget meg nem kaphatván, el is romlott; s jó szerencse, ha ezt a méhek még idejekorán kihordhatták a kaptáraikból, nehogy ezek rothadásnak indulva keltésenyvvé változhassanak az egész törzsnek, sőt fertőző minőségénél fogva az egész méhállománynak gyógyíthatatlan végveszedelmét okozhassák. (Szükséges is most inkább, mint bármikor máskor, hogy a méhész az összes törzseit ebből a szempontból is vizsgálat alá vegye s ahol elhalt vagy egyébként gyanus keltést talál, ezt tisztára eltakarítsa.)

A rendellenes tavaszi időjárás egy teljes hónappal is visszavetette az egész tenyészetet; s ez még jó, mert a sok viszontagság között is életképeseknek maradt méhek, ha a szükséges mézkészletük megvan, ami, ha hiányzik, okvetetlenül és lehető gazdagon pótolandó, most már rohamosan fejlődnek és népesednek s így a szokottnál később nyíló virágokat mégis kellően kiaknázzhatják. S mert a méhek főhordási ideje, az akác és a vele egyidejűleg virító mézelők virágzása is később köszönt be: lehetnek idejében jó rajok is és lehet még méz is bőségesen.

Csak hogy erre mindenkor, de most még inkább, mint máskor, csakis erős, népes, jó törzseknél számíthatunk. S ez okból, ami máskor is szabály, most valóságos követelmény, hogy gyenge törzseket, amelyek se hasznót, sem örömet úgy sem adhatnak nekünk, ne tőrjünk a méheink között. Egyesíteni kell a gyenge törzseket. Kettőből, akár háromból egy törzset alkotunk. Az ilyen egyesített törzs aztán, kétszer, háromszor annyi néppel, munkaerővel bírván, csakhamar hatalmassá fejlődik s kétszer, háromszor annyi hasznót hoz, mintha a gyengéket külön hagytuk volna nyomorogni.

A kezdő méhészeknek, akiknek a méhállomány szaporítása a főgondjuk, az a közös hibájuk van, hogy nemcsak kelleténél több rajt fogadnak el szívesen az egyes törzseiktől, hanem a végsőig, sőt ezen is túl vonakodnak attól, hogy a gyenge törzseiket (akár ősszel, akár tavasszal) egyesítve, a számszerint már meglevő törzseik mennyiségét apasszák. Pedig ez a mohó vágy, ez az éhség a mentül több törzs után és az a ragaszkodás a gyenge külön törzsekhez nagyon megbosszulja magát; nagyon sok áldozatot szed a méhállományból és — a méhésztől. Én magam is bizony keresztül estem annak idejében a méhészek ezen »fogzási korszakán«. Én is megadtam az árát, mert én se fogadtam meg a mások jótanácsát s én is csak a magam kárán tanultam.

Bizony mondom, ne sajnálja senki a méheit akkor, amikor a gyengék egyesítéséről van szó s akár őszkor, akár tavaszkor csináljon két gyengéből egy törzset. Ezt még senki se bánta meg.

Hogy hogyan egyesítsünk? Kiszemeljük és meg is jelöljük az egyesítendőket. Ezek közül a népesebbeknek, a jobb karban levőknek meghagyjuk az anyjukat is és a helyüket is; a kasszálandóktól pedig elveszük az

anyákat (aki már tud ehhez, az ezeket tartalékanyákkul megtartja, de aki nincs még így berendezkedve, az bizony elpusztítja szegényeket) s így hagyjuk a meganyátlanított törzseket 24 órán át a helyükön; ezután pedig, amikor már tudatában vannak annak a nagy szerencsétlenségüknek, hogy az anyát elvesztették, mind-egyiket azzal az anyás törzsszel egyesítjük, amelyet erre kiszemeltünk. Az anyátlanok örömmel fogadják azt az új otthont, amelyben van anya s az anyásak szívesen látják azt a nagy népgyarapodást, amelyhez váratlanul jutottak.

Május és június a rajzás és a főhordás ideje. Az ezen hónapokban keletkezett új családok kincset érnek. Ezen az időn túl azonban már ne fogadjunk el a méheinktől semmiféle rajt. Ekkor már vagy akadályozzuk meg a sok ismert mód valamelyike szerint a rajzást, vagy ha mégis jönne raj, ezt kényszerítsük arra, hogy ne alapíthasson magának új otthont, hanem térjen vissza az anyatörzshöz. A rajból egyszerűen kifogjuk az anyát, vagy utórajoknál valamennyi anyát, ami nem nagy mesterség s biztosak lehetünk, hogy az így anyatlanná lett rajok visszamennek az anyatörzshöz.

A rajzásra, mely a méhészetnek legszebb, legpoetikusabb tüneménye, idejében elkészüljön a méhész. A kaptárak, amikbe a rajok helyeztetni fognak, egészen tisztán, lépkezdéses vagy műlépes keretekkel ellátottan, teljesen készen várják a leendő lakóikat. Rajszedő, fecskendő, füstölő kéznél legyen, hogy ne akkor kelljen kapkodni, keresgélni minden után, amikor már kiszállt vagy meg is szállt a raj, amelynek indulására persze bizony vigyázni is kell, nehogy örök búcsút vegyen a gondatlan méhésztől. Semmi láрма, semmi idegesség! Egy kis permetezés a fecskendőből a vigan tánczó raj közé, egy-egy kis csomó megmorzsolts méhfű pár alkalmas helyre s szépen megszáll a raj, többnyire oda, ahová akarjuk. Mihelyt pedig már kész a raj fürtje s csak kevés méh röpköd még körülötte, ezt is megpermetezzük egy kis hideg vízzel, hogy nyugodtak legyenek. Aztán késedelem nélkül belerázzuk a rajszedő kasba s ezt, egyik felén egy darabka fát tévén alája, ráállítjuk valamely árnyékos helyen egy deszkára vagy vászondarabra. Ha benne van az anya, csakhamar behuzódik a kasba minden méh és újra fürtté alakul.

Ekkor pedig ne várjunk ám sokak rossz szokása szerint estig vagy akár csak órákig is a rendes helyére való vitellel, hanem mihelyt behuzódtak a méhek, azonnal csapjuk bele a rendes kaptárba és állítsuk a rendes helyére.

Mert a magukat kasban, tehát az otthonukban tudó rajméhek már egy óra múlva el kezdenek tájolni és ha elég idejük van rá, hozzá is fognak a hordáshoz onnan arról az ideiglenes helyükről. Ennek pedig az a kellemetlen és káros következménye van, hogy az itt tájolt méhek napokon át, egy hét múlva is itt keresik az otthonukat, mivel itt tájolván, a rendes helyükről kimenve már nem tájékozódnak. És az ilyen méhek veszendők.

Amely méhünk egy rajt már adott, annak a másodszeri, a további rajzását akadályoztassuk meg; a legegyszerűbb módon azzal, hogy a lerajzott kaptárt a helyéről eltesszük máshová, lehető nagyobb távolságra s a helyére az imént befogott raját tesszük. Így a raj megkapja a kijáró öreg méheket mind, ami neki igen nagy hasznára válik s a megrajzott kas annyira megnéptelenedik — ami azonban ilyenkor éppen nincs kárára — hogy elmegy a kedve minden további rajzástól. Ha szalmaköpi a lerajzott kas, akkor úgy is helyesen cselekszünk, ha a rajzás után azonnal ráállítjuk egy olyan átmeneti ládikára, mely vagy 10—12 lépkezdéses olyan méretű kerettel van felszerelve, amilyen keretméretekkel méhészkedünk vagy méhészkedni akarunk. A törzs így elégséges helyet talál a terjeszkedésre, a további munkára s ez okból szintén lemond a további rajzásról. Mi pedig elértük a célunkat.

A szerte mindenfelé alkalmazásban levő műraj-készítésről legközelebb szólunk.

A baromfitenyésztésről.

Irta: dr. Kukuljevič József.

Sokszor hallottam, hogy nem érdemes baromfit tartani, tenyésztani meg éppen drága mulatság, egyrészt azért, mert vidéken néhány hatos árán lehet csirkét venni s a tojás sem drága. Másrészt mert a saját nevelésű csirke drágább, mint a piacon vásárolt. Mikor kételkedésemnek adtam kifejezést, azzal magyarázták meg ezt a dolgot, hogy a fiatal baromfi legnagyobb részét elviszi a héjja, a görény vagy macska; nagyon sok pedig eltéved s nyomorultan elvész. Ez igaz lehet, de csak abban az esetben, ha a baromfival senki sem törődik. Hányszor hallottam már, hogy egy-egy falusi asszony azt sem tudja, hány csirkéje van. Hát ez nem helyes. Ilyen módon a baromfitenyésztés tényleg nem lehet jövedelmező. A szárnyas jószágot is gondozni kell, ha tisztességes jövedelemre akarunk szert tenni.

Vas megyében nem egy községben a tyukok még télen is a szabadban, fákön hálnak. Hogy aztán közülök hány pusztul el, azt igazán nem mondhatom meg. Tojásgyűjtésre meg ilyen gondozás mellett még álmanban sem gondolhat a gazdasszony. Pedig a friss tojásnak télen, különösen Budapesten nagy ára van. Az u. n. meszes tojás — tehát nyárról eltett — darabja 8—9 fillér, az u. n. tea-tojás vagyis a friss tojás darabjéért 10—12 fillért is szívesen megadnak a piacon. A nagyobbacska csirke párjának ára husvét táján 4 kor. sőt inkább több, mint kevesebb. A hizlalt liba darabjéért 8 koronát is megadnak ősszel. Ebből a pár adatból is kitűnik, hogy ügyes ember, milyen óriási jövedelmet szerezhet okszerű gazdálkodás mellett.

Födolog, hogy a baromfinak megfelelő meleg óla legyen. Meleg helyen télen is tojnak a tyukok, feltéve, hogy elég eleséget kapnak. Az óla legyen könnyen tisztítható s eléggé tágas. Ha az óla tisztán fából épült,

akkor ajánlom, hogy dupla falakat készíttessünk, a két deszka közötti hézagot hamúval töltsük ki, ez az ólat télen melegen tartja, nyáron pedig megakadályozza, hogy a perzselő nap túlságosan áthevítse. Lehet az ólat istálló falához építeni, mert a meleg istálló fala is jó védelem a metsző téli szél ellen. Azt is láttam, hogy a konyha mellett épült ólon keresztül vezették a sütőkemence illetve a tűzhely csövét. A tűzhelyet vagy kemenczét természetesen télen is használják s a csövön keresztülvonuló égési termékek elég meleget adnak.

A baromfi járhat teljesen szabadon is, de ha ezt a helyi viszonyok nem engednék meg, akkor tágas tyúkudvart kell körülkeríteni, hogy ott a baromfi kedvére mozoghasson, szedegethessen. Ha a gazda félti veteményes kertjét, akkor a baromfiudvart sűrű dróthálóval keríttesse be. A drót legyen olyan szűkszemű, hogy azon még kis csirke se férhessen ki. A baromfi-ól közelében legyen bőven homok, hogy a tyúkféle kedvére fürödhessen benne. Ha a tyúkféle homokfürdőt nem vehet, ellepik testét az élösködők s a kínozott állat a folytonos rühelődés miatt sem enni, sem aludni nem tud nyugodtan s nagyon rövid időn belül teljesen leromlik. S itt még az a veszély is fenyeget, hogy az élösdiek ellepik az ólat s az egész állomány megsínyli a bajt. A tetveket és egyéb élösködőt ki lehet ugyan irtani, de ez már nagyobb munkát igényel s tisztaság és kellő homokfürdő mellett elkerülhető.

Gondoskodni kell elegendő számú fészekről is. Ha a tyúk látja, hogy minden fészek el van foglalva, félre tojik. Az pedig nem kívánatos, hogy a gyűjtő naponta rengeteg időt pocsékoljon a kereséssel. Rendetlen tyúkokat szépen a fészekre lehet szoktatni, ha abba kifujt üres vagy porcellánból készített tojást rakunk. A tojásokat naponként össze kell szedni. Igen ajánlom, hogy minden tojásra írják rá a szedés napját, mert a tojás 4 héten túl már nem olyan csiraképes mint fiatalabb korában. Sokan azt tartják, hogy 10 naposnál öregebb tojást se jó kotlós alá tenni. A kotlós alá tett kevésbé csiraképes tojás csak elromlik s csirke vagy nem lesz belőle vagy pedig vézna, csenevész állatka. Ez pedig nem lehet célja senkinek.

A tenyésztőnek figyelemmel kell kísérni a tyúkokat, azt a melyik keveset vagy igen apró tojást tojik, le kell vágni. Csak a jó tojó tojásait volna szabad költetni. Angliában a tojást megméri, s a súlyosabbakat jobban fizetik. Alig hogy ez a szokás lábrakapott a belga és dán tenyésztők csak a legnehezebb tojásokat tették kotló alá vagy költetőgépbe s rövid néhány év alatt a súlyos és könnyű tojások közötti arányszám a nehezek javára billent.

Egy tyúk alá soha sem szabad több tojást tenni, mint a mennyit jól befedhet. Ilyen helyen a kapzsóság keservesen megbosszulja magát. Sokan olyan tyúk alá, mely 10 tojást jól befed 12—14 drbot is raknak. Azt hiszik talán, hogy csak az az 1—2 legszélső tojás romlik el, mely nincs jól befedve. Ez tévedés. Természettudósok s a költetőgépek tervezői megjelölték a tojások egyik oldalát s úgy találták, hogy a tyúk vala-

hányszor leszáll, a tojásokat megfordítja s így aztán nemcsak az a legszélső 1—2 tojás szenved, hanem az összes tojások, melyek a széleken fekszenek. Már pedig inkább rakok egy tyúk alá 10 tojást ha az mind kikel, mint 12—14-et, amiből aztán 5—6 elpusztul. Arra is vigyázni kell, hogy a kottlós tyúk fészke sötét helyen legyen, légáramlat (czúg) ne érje s általában nyugodt, csendes legyen a környezete. A minduntalan háborgatott kottlós tyúk rosszul költ. A kottlós tyúk fészke közelében legyen homok, mert a nyugodtan ülő kottlóst a tetvek nagyon megkinozzák; ha a tyúk fürödhetik s fészke sem tetves, nem kell attól tartani, hogy a kinzott állat cserben hagyja fészket.

Hogy a kottlóssal hiábavaló munkát ne végeztessünk, az ötödik napon gyertyaláng előtt tartva nézzük meg a tojásokat, a melyekben sötét foltot látunk, azt rakjuk vissza, de a melyikben nincs sötét folt — azaz embryo — vagy a melyik piszkos, zavaros, azt tegyük félre. Azt esetleg a konyhában még fel lehet használni, ha másra nem, hát keményre főzve s apróra vágva kis csirkéknek lehet adni.

Ha a tojások 4 hétnél fiatalabbak s valamennyien termékenyítettek, akkor aligha kell belőlük félrerakni. Ha több kottlós költ egyszerre, akkor az egyes fészkek alját a már 4—5 nap óta költött tojással pótoljuk s csak egy fészkebe teszünk több-kevesebb új tojást. Ily módon a költés menete egyöntetűbb.

A kottlós tápláléka legyen hozzáférhető helyen, de az megint nem helyes, ha a tyúkot leborítják, hogy le ne szállhasson. A tojásoknak kell az a néhány percnyi szellőztetés, különben megfűllednek.

Sokszor megesik, hogy a tojások egy részének a héja olyan vastag, hogy a kis embryo gyenge csőrével nem képes felválni. Ha tehát a tyúk néhány csibével már felkelt, a még meglevő tojásokat — ha azok egyidősek — tegyük meleg (39—40 C°) vízbe; a melyik tojás mozog, abban még él az embryo, azt tollkással óvatosan zuzzuk meg kissé, hogy a kis csirke kibujhasson. Ha a tojás nem mozog, akkor az embryo már megfulladt benne.

Első napon nem kell etetni, később apróra vágott főtt tojást, kölest, darát lehet adni, ezt már minden gazdasszony tudja. A táplálásra nézve csak azt jegyzem meg, hogy nem elég az, amit a baromfi maga szed össze. Ha haszonra akarunk dolgozni, jól kell tartani az állatokat. A szabadon futkozók maguk keresnek férget s méasztörmelékét. A zárt helyen levőknek kell meszet vagy apróra zuzott tojáshéját adni. Nyáron a szemes takarmány lehetőleg ne legyen kukorica, mert az nagy meleget fejleszt, tehát inkább télire való. Megbecsülhetetlen takarmány a lóhere és szénája, mert sok meszet tartalmaz, erre pedig a tojásképzésnél szükség van. A lóherét vagy szénát megvagdala le kell forrázni s korpával, darával vagy szemes takarmánnyal keverni. Ily módon kevesebb szemes takarmány kell s mégis nagy a tojáshozam. A túlsok szemes takarmány már azért sem jó, mert a tyúkok nagyon meghízhatnak tőle. A kövér tyúk rossz tojó.

Sokan azt tartják, hogy a kacsát csak vízmenti községben vagy majorban lehet tenyészteni.

Ez nem áll. Elég annyi víz, amennyit bármily kút mellett készített usztató nyújthat. Amerikában a pekingi kacsát tartják a legjobbnak. Fő az, hogy a kacsák sok táplálékot kapjon. Ha örökké éhes bögyét meglömhethi naponta ahányszor jól esik neki, akkor olyan gyorsan fejlődik, hogy már 8—9 hetes korában le lehet vágni, sőt tovább etetni egyenesen czéltalan, mert 10—12 hetes korában vedleni kezd, ez pedig annyira lerontja, hogy újra 6—8 hétig tart míg eléri előbbi súlyát. A rosszul tartott, gyengén táplált kacsák 8—9 hetes korában még egészen fejletlenek.

Belgiumban s Franciaországban s ujabban Németországban mind nagyobb tért hódít a házinyúltenyésztés. Ha tisztavérű állatokat rendes ólban tartunk s rendszeresen táplálunk, akkor egy német gazdasági lap szerint 1 pár után 40 drb fiatal nyúl esik évente. E téren tapasztalataim nincsenek, de azt hiszem, hogy a házinyúltenyésztés nagyon kifizetné magát nálunk is, mert a nyúl húsa nagyon tápláló, táplálóbba mint a csirkehús, emellett gereznája is értékes, maga a nyúl szerény és igénytelen. Beéri kevés táplálékkal is, persze ezt nem szabad úgy értelmezni, hogy csak hulladékot adjunk. Jó minőségű táplálék, gondos tenyésztés, illetve kiválasztás mellett az óriási nyúl sem fog elfajulni.

Különfélék.

A ravasz német. Kocsin ment Szászrégen felé egy mérnök, olyan úton, amely csupa hegy-völgy. Székely fuvaros vitte, akinek két kis lovacskája vigan poroszkált, mikor lefelé kellett menni, de nagyon nehezen huzott, mikor a kaptató következett.

Igy aztán egyszer, mikor leértek a völgybe és megint fölfelé kellett menni, így szólt a mérnökhöz a fuvaros:

— Szállj le, német.

A mérnök szó nélkül leszállt és felgyalogolt a hegyre a kocsi mellett. Fenn azt mondja a székely:

— Ül fel, német.

Azontúl így ment ez végig. — Lenn a völgyben:

— Szállj le, német.

Fönn a hegyen:

— Ül fel, német.

És Szászrégenig szabályosan váltakozott a szálljle-német és az üljfelnémet, aszerint, hogy hegynek ment-e a kocsi, vagy völgynek.

Megérkeznek Szászrégenbe.

— Mi jár magának? — kérdi a fuvarostól a mérnök.

— Két forint.

Elővesz erre a mérnök a zsebéből husz hatost és két csomóba rakva őket, olvasni kezdi:

— Ül fel német, szállj le német, ülj fel német, szállj le német...

Az »ülj fel« volt az egyik csomó, a »szállj le« volt a másik csomó. Mindenik csomóba tíz hatos jutott. Mikor aztán ki volt olvasva így a két forint, fogta a mérnök az egyik csomót és odatolta a fuvaros elé, mondván:

— Ülj fel, német.

A másik csomót pedig besöpörte és zsebrevágta, mondván:

— Szállj le, német.

Azzal elment.

*

Baleset. Bözse Ferencz, báró Harkányi Béla Zala-Szentgróti birtokos erdőre f. hó 8-án este 7 óra felé az erdőről Horváth István erdőőr társával hazafelé mentek. Bözse elől ment, társa pedig hátul követte; az eső esett, fegyverüket mindketten a csövel lefelé fordítva vitték. Csáford község közelében, Felsődobrony major határában Horvát fegyverét megigazitotta a vállán, a mikor a félig leeresztett ravasz lecsapott, a fegyver elsült és a lövés az előtte haladó Bözse Ferencz társának a jobb lábikrájába furódott. Bözse Ferencz tagja az Országos Gazdasági Munkás- és Cselédsegélypénztárnak, a hol az első csoportban a 13.383 sz. könyvecskével bír. Munkaképtelenségének tartamára kapja az egy kor. napisegélyt, a gyógy- és orvosi költségeket pedig teljes összegükben a pénztár viseli.

Az Országos Gazdasági Munkás- és Cselédsegélypénztárnak újabban a következő erdővéd-személyzet vált tagjává: M e n y h é r t Mózes hatósági erdőőr, Kápolnásfalu (Udvarhely vm.), G u d á s z Péter, erdőőr, Klenócz (Gömör-Kishont vm.), K a l o c s a i József, erdőszolga, Ájfalucska (Abaúj-Torna vm.), S z a b ó István, erdőőr, Fehérgyarmata (Szatmár vm.), N y e v l a r l a János, erdőőr, Felső-Lápos (Szepes vm.),

H a m i s b a l Jenő laudzséri (Sopron vm.), erdőőr pedig a már meglevő 2 könyvéhez még három darabot váltott.

Levélszekrény.

Vidéki levél az »Erdő« tekintetes szerkesztőségéhez.

A m. kir. kincstári erdészeti altisztek és szolgálk nyugdíjazása az 1885. évi XI. t.-cz. 27. §-a értelmében akként van megállapítva, hogy 10—20 évi szolgálat után a beszámítható illetményeik $\frac{1}{3}$ -ában, 20—30 évi szolgálat után $\frac{1}{2}$ -ben, 30—40 évi szolgálaton belül a beszámítható illetményeinek $\frac{3}{4}$ -ében és csak 40 éven felüli szolgálat után illetményeinek teljes összegében részesítendők. Más állami ágazatoknál alkalmazott altisztek kevés kivétellel a tisztviselőkkel egyenlő módon a fent idézett törvény 24. §-a értelmében nyugdíjaztatnak,

t. i. 10 évi szolgálat után a fizetése 40%-ával és a 10 évet meghaladó minden szolgálati év után 2—2%-kal állapíttatik meg, illetve minden további szolgálati év után nyugdíj-igénye 2%-ával emelkedik, úgy hogy a 40 évi szolgálati idő betöltése esetén a beszámítható illetményeinek teljes összegével nyugdíjaztatnak.

Hogy a törvénynek ezen intézkedései az erdészeti altisztekre mennyire hátrányos, kitűnik a következőkből: pl. egy erdészeti altiszt 1000 kor. fizetése 30—40 évi szolgálaton belül $\frac{3}{4}$ része fejében 750 kor. nyugdíjban állapíttatik meg, míg egy más ágazatnál alkalmazott hasonló fizetésű altiszt már 30 évi szolgálat után 800 koronával, 35 év után 900 koronával, végül 40 évi szolgálat betöltése után teljes fizetésével nyugdíjaztatik, s így már 30 évi szolgálat után 50 koronával több nyugdíjban részesül mint egy erdészeti altiszt. A mi pedig legnyomasztóbb, ez az, hogy ha egy altiszt szolgálatképtelenné válik a midőn 29 évet szolgált, épen annyi nyugdíjban részesül, mintha csak 21 évet szolgált volna, és ha 39 évet és 11 hónapot szolgált, nem kap több nyugdíjat, mintha csak 30 évet töltött volna el az állami szolgálatban.

Hátrányos továbbá az állami erdészeti altisztekre nézve a nyugdíjtörvény 53. §-a is, melynek alapján az erdészeti altiszt özvegye vagy gyermekei elhalt férje illetve atyjuk után temetkezési járulékot nem kaphatnak, holott azt nemcsak a többi állami altiszt, hanem még a pénzügyőrségi legénység özvegye illetve gyermekei is megkapják. Hol vegye a szegény özvegy, hol vegyék a szegény árvák az elhaltak gyógykezelési és eltemetési s együttjáró költözködési költséget?

Tekintettel arra, hogy az erdészeti altiszt személyzettől szakképzettség követeltetik, hogy továbbá az általok teljesített szolgálat fáradságos, veszélyes is néha s tőle hű, lelkiismeretes buzgó és felelősségteljes kötelességteljesítés igényeltetik, méltán nem érdemli meg, hogy vele a magas állam mostoháiban járjon el, mint más ágazatok altisztjeivel. Épen ennek következtében igen kevesen érhetik el a 40-ik szolgálati évet, mert alig van esztendő, melyben néhány közüle orvvadászok vagy erdőkárosítók által meg ne gyilkoltatna vagy kereset- és szolgálatképtelenné ne tétetnék. Az itt felsorolt okokból, de az állam jól felfogott érdeke szempontjából, t. i. az altiszt személyzetnek buzdítása, szolgálati tevékenységének fokozása céljából épen nem vélek helytelenséget elkövetni akkor, a midőn érdektársaimhoz azt a kérdést intézem, hogy egyesülve ne járuljunk-e a törvényhozás és a Földmívelésügyi Miniszter úr ő Nagyméltósága színe elé azzal a kérelemmel, eszközölné ki, hogy a nyugdíjtörvény kedvezőbb határozmányai a kincstári erdészeti személyzetre is kiterjesztessék.

Kérem a tekintetes szerkesztőséget, kegyeskedjék e felszólításomnak becses lapjában helyt adni.

Lugos, 1907.

M i k e S á n d o r,
m. kir. I. oszt. erdészeti altiszt.

Felhívás az előfizetés megújítására.

Felkérjük „Az Erdő“ azon tisztelt előfizetőit, kiknek előfizetése márczius végével lejárt, sziveskedjenek előfizetésüket, hivatkozással a czímszalagon is feltüntetett előfizetési napló folyó számára, mielőbb megújítani, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

Előfizetések nyugtázása.*)

¼ évre (1 koronát) fizettek a következők:

Réhák Géza (1520), Bálint Áron (1524), Hencz Tivadar (1529), Szmítal Károly (1530), Gutper István (1533), Gereszku Péter (1538), Székely Ferencz (1543), Polgár József (1544), Názádt Sándor (1547), Romosán Rezső (1561), Laczkovits Ferencz (1562), Waschnyák Rezső (1563), Miklos Miklós (1564), Popa Ágoston (1566), Rogus Mihály (1567), Kintses József (1571).

½ évre (2 koronát) fizettek a következők:

Gere Antal (257), Neumann Lajos (258), Czakler Lajos (260), Dánas Ferencz (271), Ráhl Ferencz (272), Székely János (273), Lázár József (276), Farkas Mihály (278), Babós Sándor (281), Vadas László (283), Brüger Rezső (284), Bocz Géza (285), Farkesku Vincze (287), Várady István (288), Pásk László (292), Barátfalvi Béla (296), Sztrileczky János (297), Kawaly Ignác (301), Ringler Antal (302), Pap Sándor (332), Sterczl Jakab (333), Podolcsák András (335), Terge Zsigmond (337), Farkas József (338), Hamar László (339), Vargha Antal (343), Kolpaszky József (344), Szirbu Aurél (345), Molnár András (348), Simsik Mihály (349), Bohus György (350), Roka Ferencz (351), Ács Géza (352), id. Papp Ferencz (353), Havas Péter (360), Schmotzer György (364), Schmidt Feilik József (365), Ország Nándor (366), Wolf Gergely (369), Aczberger Ferencz (370), Nickl Géza (372), Mick Rezső (374), Minarsik Mihály (375), Szász Gábor (376), Szokol István (377), Kasztrober György (382), Balnit János (385), Kacsó István (390), Mihajlovics János (392), Kodrean Lajos (393), Bellanszky Bertalan (394), Kreisinger András (400), Kovács Sándor (401), Schlosser József (405), Luscsek János (406), Molnár József (407), Frantsik József (409), Varga András (410), Rác József (411), Keresztély Ferencz (412), Szanyi Gyula (414), Farkas Ferencz (415), Horváth János (418), Kormos Sándor (422), Török József (423), Molnár Károly (424), Wallandt Frigyes (426), Katarik Sándor (427), Varga Gábor (431), Tóth József (434), Sándor György (442), Dérer József (445), Lerik György (447), Gyenes Sándor (448), Fördös István (449), Simon György (450), Urbán Ferencz (452), Tanos Pál (456), Forgon Péter (457), Bobják Pál (458), Meész János (459), Novacsescu Pál (460), Miklos Lajos (461), Dombos Lipót (464), Mazur Dániel (466), Steller Márk (470), Kiss József (471), Kokosu Traján (472), Beczmann Ferencz (475), Arend János (476), Pomp Sándor (477), Müller Mihály (478), Teás András (479), Kiss Albert (480), Székely Lajos (481), Schlechart Godofréd (485), Hattyár Imre (487),

*) A név mellett álló szám, mely a czímszalagon is fel van tüntetve, az előfizetési napló folyó száma, melyet úgy az előfizetés megújítása alkalmából a postautalvány szelvényén, valamint bármennemű felszólamlás esetén az illető levélben vagy levelező lapon kérünk okvetlenül feltüntetni, hogy minden félreértés vagy késedelemnek elejét vehessük.

A kiadó hivatal.

Farkas Gábor (489), Gáspár Lipót (490), Lurenszky István (491), Chalupeczky J. (492), Ardomicza János (499), Rajcsányi Ferencz (500), Lehőcz János (501), Kiss Sándor (502), Keizinger János (509), Funer József (510), Cseh József (514), Rozsán József (516), Dulházi Dezső (517), Vincze Berta (518), Zalka József (521), Rübél Róbert (526), Medriczky Nándor (530), Giczzy László (532), Mayer Károly (533), Názer Károly (534), Papp Lajos (536), Bogyori János (537), Juhász József (538), Jakubinyi István (539), Kovács István (540), Hárs István (542), Güeth Sándor (543), Fehér József (544), Forgács János (546), Téglás Károly (547), Sikuti József (556), Kovács Béla (560), Leszher Alajos (562), Klinovsky István (563), Gersits András (564), Cservenka Márton (565), Schroff Antal (568), Hegyi István (570), Zsikó Imre (571), Horváth István (574), Zulcsek Lajos (581), Horny Gusztáv (583), Horváth Adolf (586), András József (587), Koroneczay János (591), Józsa Pál (592), Schiopu Miklós (595), Ábrahám Balázs (597), Rózsa János (599), Gunszt Péter (600), Mortis István (602), Ötvös Márton (603), Rojta János (605), Kardos Athanász (606), Incze János (608), Schäffer Pál (610), Béres János (618), Kozma Géza (627), Kacsanovszky József (628), Rozner István (629), Mátéffy Árpád (631), Báder Mátyás (633), Czehr János (636), Kükla Ignác (641), Horváth István (642), Ruzsinyák Emil (647), Duchek József (648), Lipha Béla (651), Majer Oszkár (654), Kaszás János (655), Melcziczky Sándor (662), Dénes József (663), György László (665), Tóthfalusy Samu (666), Aszalay Gyula (670), Palla Antal (672), Hovanyecz János (680), Pasztorek Antal (681), Orosz István (683), Mitiaru Pantelemon (684), Horváth Miklós (686), Jákim István (687), Scholtes Henrik (690), Kálinger Mihály (694), Sütő Géza (695), Nagy Károly (699), Horváth István (700), Hennel József (702), Brans János (704), Petőfi Döme (705), Szilágyi Emil (707), Fogarascher M. (709), Habetler Ferencz (711), Szojka Gyula (713), Domokos Nagy Péter (720), Boldozsár András (723), Sütő József (730), Daubner Sándor (731), Szelek István (732), Keserű László (733), Kebelei Márton (734), Takár Andor (735), Starck János (736), Nyegra József (737), Hegybeli Ferencz (738), Pataky József (739), Kirchmaier István (740), Szmidá András (741), Bánó Árpád (742), Fekecs József (754), Janki János (755), Mahula Gyula (762), Kozárov Milán (763), Teleki János (765), Szabó György (766), Ivácssy Géza (767), Bóna Endre (768), Eördögh István (769), Korpos András (789), Schubert István (790), Csiba Béla (791), Volfinau Gyula (792), Magdó Márton (793), Orosz Sándor (794), Korn János (785), Huszár András (797), Sipóci György (800), Heffenträger Antal (805), Matl József (806), Cziriák Antal (807), Szabó Péter (812), Perom István (816), Kiss Béla (818), Hunyady János (820), Gergely Áron (821), Takács István (824), Elekes János (825), Tekes Károly (826), Schiffer Antal (835), Varga Ferencz (837), Tóth Gyula (838), Siskovits József (840), Nagy János (841), Dénes Gáspár (842), Marosi Ananiás (846), Kreutz Nándor (847), Stenczinger Sándor (850), Vidakovics János (853), Zambó Miklós (855), Sechler Tamás (857), Urbán István (858), Bögözy Gyárfás (860), Boér József (863), Durugy József (866), Horváth József (867), Pötz Károly (868), Lutter Zsigmond (869), Erdődy Sándor (871), Kisovits Béla (872), Hessz József (873), Szarvas István (878), Kosotán József (880), Fischer József (881), Medveczky Árpád (882), Ambro János (883), Belincsan Vincze (886), Roncskevits Tivadar (887), Ernyey Károly (889), Góg József (890), id. Kárpa István (891), Tasi András (892), Kádár Imre (894), Sticz László (895), Biró István (898), Burger János (902), Konrád Béla (903), Gajda Gábor (904), Almási József (905), Sesztánovits János (906), Idzsojtics Rókus (907), Mihály János (908), Petőfi Géza (909), Garai János (910), Vajka János (911), Stefurovszki István (912), Takár Vilmos (913), Konrád János (914), Sancsy Győző (915), Szmétán Mihály (927), Barry József (928), Major István (929), Kosko János (931), Winter Gusztáv (941), Baumann András (948), Pivavárnik György (949), Kis István (953), Kiss Imre (954), Csomor Mihály (957), Csomor János (958), Lengyel Mihály (960), Incu Traján (961), Paumer Antal (962), Czizler Sándor (967), Banciu Miklós (974), Kliment József (977), Komlos Ferencz (978), Németh József (979), Gáspár János (992), Hán Péter (993), Makky János

(998), Sinka István (1010), Veres András (1011), Baumann István (1012), Polonyi Balázs (1013), Schleier Ferencz (1014), Fiedler Jakab (1015), Mlinaresik Mihály (1016), Vojtás János (1017), Pitonyák András (1018), Rutska Tivadar (1041), Kiss Mihály (1042), Kesztelyi Pál (1044), Parragi István (1047), Takár József (1048), Kobera Alajos (1052), Rodenbücher János (1058), Tomcsala János (1072), Cséri Pál (1073), Mészáros György (1074), Németh József (1075), Haracsi János (1080), Molnár Péter (1081), Tarnais Miklós (1084), Tyiola Demeter (1086), Völgyi János (1087), Simonovszky Mihály (1088), Schmidt János (1089), Kosa József (1090), Piros Gábor (1093), Tomasovszky Imre (1099), Brajkó Mátyás (1102), Orosz Simon (1104), ifj. Pap Ferencz (1107), Baráth Ferencz (1108), Latinák Vilmos (1109), Latinák Vilmos (1110), Latinák Vilmos (1111), Latinák Vilmos (1112), Latinák Vilmos (1113), Beky Albert (1127), Horváth Lajos (1129), Buváry Ferencz (1135), Derekas Sándor (1136), Schloszer József (1138), Kendöl László (1140), Matucz József (1144), Hegedüs János (1147), Pellián János (1148), Ferencz Lajos (1164), Bezs János (1168), Pisch József (1171), Lukács Áron (1172), Huber Imre (1174), Luppinger Ferencz (1176), Fenyvesy Béla (1177), Braunsteiner Gyula (1184), Miskech János (1186), Irinyi Aurél (1187), Druzacsik Sándor (1189), Csengeri János (1190), Molnár Bálint (1191), Csiffári Alajos (1192), Halmos János (1193), Naszlady Sándor (1194), Vörös József (1195), Sztelek Norbert (1196), Gerle Ferencz (1197), Ilidvéghy György (1198), Bazsó Imre (1208), Böczén Lajos (1209), Cseh Vilmos (1210), Czimra Béla (1212), Fray Kálmán (1214), Hollosy Árpád (1216), Kaschrár Emil (1217), ifj. Farkas József (1218), Kiczko László (1219), Kopriva Antal (1220), Krutek József (1222), Lázár Livius (1225), Andó Kálmán (1226), Susa Emil (1228), Szavilla János (1230), Varga György (1231), Velebit György (1232), Villiger Lajos (1234), Zeller Ferencz (1235), Renecz Miklós (1236), Ronay Tivadar (1237), Bevelanga Sándor (1238), Viktorin Péter (1139), Motz György (1240), Vallandt Gyula (1243), Novák Imre (1245), Horváth Alajos (1251), Tax János (1259), Simon Péter (1264), Kozák Tivadar (1265), Márkó József (1267), Lankovics Albert (1268), Ortl László (1272), Molsár András (1274), Papp Sándor (1275), Toth Ferencz (1276), Szabó József (1286), Roskó József (1287), Foszló Márton (1288), Kolda Simon (1289), Mike Imre (1290), Holló Sándor (1291), Gurka Antal (1292), Todea Demeter (1293), Budeszku József (1295), Zsegora Mihály (1296), Szilágyi P. Márton (1298), Kovalesik József (1300), Parma János (1302), Menykó Mihály (1306), Ilonka Imre (1309), Mező Mihály (1310), Roth János (1312), Hosszu Gábor (1313), Ördög Ferencz (1327), Horváth Sándor (1328), Holicska Imre (1329), Kiss Imre (1330), Páska Péter (1352), Teszár Ferencz (1358), Velics János (1362), Hoffirek Károly (1369), Gaál Gyula (1371), Patarsits Felix (1372), Pausar Károly (1373), Rajeci János (1398), Bukovinszky János (1399), Brankó Döme (1403), Ziegelhoffer Kálmán (1404), Juhász Mihály (1410), Stadler Lajos (1411), Cserepes István (1414), Kolozsváry István (1415), Komsa György (1416), Szamkó Lajos (1433), Havasi György (1434), Szoboszlay András (1435), Keresztes István (1426), Iró Mihály (1437), Holler Péter (1438), Beszeda János (1439), Jakab János (1442), Benkó Ferencz (1281), Herczeg Pálffy erdészeti hivatala, Malaczka (1471), Herczeg Pálffy erdészeti hivatala, Malaczka (1472), Keidli György (1474), Kocsis Géza (1477), Molnár Sándor (1478), Szimon Károly (1480), Szomora János (1483), Szilágyi Palkó János (1486), Pap József (1487), Teszár Vilmos (1488), Szuzla Péter (1491), Erdészky Lajos (1492), Kendöl Antal (1493), Barbósz Illés (1496), Tyapay Péter (1507), Árok Elek (1516), Preineszberger Ignác (1517), Zilai László (1519), Longauer József (1525), Zobonyay János (1528), Merreider István (1532), Osztója János (1534), Krajcsovits Ferencz (1539), Gáspár József (1541), Stier János (1545), Közalap. erdőgondnokság Pilisszentkereszt (1552), Palatinus Nándor (1565), Deák Ferencz (1568).

¾ évre (3 koronát) fizettek a következők :

M. kir. erdőgondnokság, Esztergom (1521), Galaczán Pál (1523), Danis Lajos (1531), Zsian Döme (1535), Marinka Zacharius (1536), Roma János (1537), Kaim Nándor (1542), Virlics Vincze (1546), Varga József (1560), Csányi Antal (1570).

½ évre (4 koronát) fizettek a következők :

Stainer Gyula (5), Uhrmann Alfréd (6), Csipkay János (8), Körmöczy Illés (9), Zsigó Károly (11), Kocsis Lajos (15), Hegedüs Antal (16), Barbuleszku Gyula (17), Smolenszky Sándor (19), Szőke György (37), Roszival János (39), Kuti János (42), Kinsky'sche Dom. Verwaltung (45), Györke József (46), Fischer Colbrie Emil (49), Pocsai József (50), Murányi Károly (51), Lakatos Pál (52), Gyertyánfi Kálmán (53), Groó Ferencz (54), Lakner Lajos (57), Medvezcky Ignác (59), Kraffszky Ferencz (60), Erdélyi György (62), Kerekes György (65), Jovaneszku János (68), Belkó Mátyás (72), Urad. erdőhivatal Sárvár (75), Bartha József (77), Szűts József (80), Parapatics János (81), Schmidt Ferencz (84), Mojrer Károly (85), Grif Brunó (86), Kebelei János (87), Jonás Demeter (88), Csuda Henrik (89), Donya Dénes (90), Bartis Sándor (91), Csuda Tamás (92), Borda Mihály (93), Schuller János (94), Zbanka Nyisztor (95), Oláh László (97), Zsurmeszku Péter (100), Zsuszka Sándor (102), Galántai Ferencz (103), Bottya Sándor (113), Prosszek József (115), Primási urad. főerdőhivatala Esztergom (116), Csupor István (117), Herschl János (118), Hunyadi József (122), Horváth Ádám (126), Pálfi Rudolf (137), Fejes István (138), Brabetz Rezső (144), Bradvarovics Vlada (147), Kócsy János (153), Pomothy András (157), Blaha Ferencz (173), Révész Bertalan (176), Varga István (204), Schmidt János (205), Csurel Illés (207), Möring József (208), Feruska István (211), Kormány Mihály (214), Barna Péter (230), Csokerlia János (241), Elekes György (242), Schudich Nándor (245), Seemann Antal (246), Pallay Ede (247), Garami József (251), Zetter Gottlieb (256), Zalka István (259), Vuk M. és fiai czég (261), báró Bánffy Dezső (262), Brunner Béla (263), Simarcsics Adolf (264), Nozdroviczky Miklós (265), Babjak Vendel (266), Dobry József (267), Sávolt József (268), Králik Vilmos (269), Schaschek Nándor (270), Léhu János (274), Lasztovicska Ferencz (275), Jászberényi Károly (279), Molnár Imre (286), Lengyák András (293), Werner Ferencz (298), Koszty János (299), M. kir. Erdőigazgatóság Lugos (300), Arovics Antal (320), Balla Lajos (330), Bárdossy Miklós (340), Venczel Barna (342), Abrudán László (347), Farkas Viktor (354), Hauer Mihály (355), Mészáros János (356), Oláh József (357), Tömböly Elek (359), Tirts Rezső (361), Dzabina György (362), Sipos Antal (363), Bertothy Zsigmond (378), Pécskay Döme (379), gróf Degenfeld Sándor erdőgondnoksága (380), Fekete P. András (381), Kradigály Jelta (383), Erski erdőgondnokság (386), Paska János (388), Hegyi Lajos (396), Kreisz Tivadar (397), Tomcsányi Gyula (399), Brozsonics József (416), Badoczi Tamás (425), Maltet Ferencz (428), Rakusán Károly (430), Huszár Pál (437), Szabó György (438), Gáspár Dániel (439), György Imre (440), Moldovay Vilmos (441), Hajabács Károly (444), Kovács Márton (446), Varga János (451), Murta Ferencz (462), Tompa Kálmán (463), Juzó István (465), Zatureczky Géza (467), Farago Béla (468), Székely István (473), Erdősi István (483), Jakab Gábor (484), Novák Ferencz (486), Székely Pál (493), Lőrincz Márton (494), Barta Béla (495), Máté Ferencz (496), dr. Hammersperg Géza (497), Hegyi Pál (503), Pomothy János (504), Jakab János (505), Rédl Ede (506), M. kir. erdőhivatal Bártfa (507), Dávid Lajos (511), Csákány István (512), M. kir. főerdőhivatal Nagybánya (513), Főhercegi uradalom Piliscsaba (519), Pilz Ottó (520), Miklos István (522), gróf Cziráki Antal hitb. erdőhivatala Nadap (525), Péch Kálmán (531), Tinna Sámuel (535), Kőváry László (545), Skultéty József (548), Boksay György (549), Béres János (551), Bánszky József (552), Hasznosi János (553), Hoday István (554), Tancsik György (555), Soltész Sándor (557), Kiss János (558), Német János (559), Deák József (561), Fonay Mihály (566), Hinfner György (567), Richlicz Dezső (569), Darabos József (572), Eleőd Józsa (573), Szokorodán Ferencz (584), de Pottere Gerard (585), Dupcza Miklós (590), Varga József (593), Alapi Salamon (598), Bedő András (604), Vrbny Antal (607), Valluseszkő Miklós (617), Kisfaludy János (619), Csiba György (620), Pápaugodi hitb. urad. főerdészi hiv., Ugod (622), Pápaugodi hitb. urad. erdőgondnokság, Fenyőfő (623), Urad. erdőgondnokság Iharkút (624), Urad. erdőgondnokság Huszárokölő (625), gróf Esterházy erdőhivatala Csákvár (632), Boór Károly (634), Tomajka Mátyás (635), Valosczuk László (637), Urad.

erdőkezelőség Tőkésujfalu (639), Benko József (640), Benczkó József (643), Püsp. erdőgondnokság Püspökánadásd (650), Vajai János (652), Bezák József (653), Takáts Ferencz (656), Hartmann Sándor (657), Richter Géza (658), Rettinger József (659), Geőcze Felix (660), Berger József (661), Lopussny Cornél (664), Witkowsky Antal (668), Bónis Kálmán (669), Maksay Gyula (674), Kovács Lajos (675), Maritsek János (676), Horváth Ferencz (677), Horváth Imre (678), Nacza György (682), Balázsházy Péter (685), gróf Hadik-Barkóczy hitbiz. erdőmesteri hiv. Varannó (688), Virág Lajos (689), Lótos János (691), Szamosközy Bálint (692), Törkenczy István (693), Figura József (696), Schmidt Béla (698), Ottó Ferencz (701), Baranyay István (703), Nagy Géza (708), Haunibál Jenő (714), Kendöl László (715), Ruisz Ferencz (716), Benedek József (721), Kolbenheir Oszkár (724), Csiky Dénes (725), Vadász Károly (726), Dankó István (727), Márton József (728), Rofai János (729), Kiss Sándor (749), Polonyi András (752), Barthos Gyula (753), Nádosy Kálmán (756), Weszely Károly (757), Czicsman József (758), Moha Alajos (759), Petrovits Antal (760), Nagy Sándor (764), Palatkai István (770), Városi erdőhivatal Selmezbánya (771), Greschó András (772), Hacher János (773), Turmann Mihály (774), Hacher Gyula (775), Nemcsok József (776), Neuschventner Ágoston (777), Laszke Antal (778), Hlavatsek Mihály (779), M. kir. erdőhivatal Zsarnócza (781), Bródi m. kir. erdőgondnokság Felsőhamor (782), M. kir. erdőgondnokság Garamrév (783), M. kir. erdőgondnokság Geletnek (784), M. kir. erdőgondnokság Jálna (785), M. kir. erdőgondnokság Körmöczbánya (786), M. kir. erdőgondnokság Selmezbánya (787), Szélaknai m. kir. erdőgondnokság Hegybánya (788), Rades Dávid (796), Bors János (798), Rothweil Miklós (803), Kerdes Lajos (808), Szommer Ferencz (809), Hajdu István (810), Csillag György (811), Magyar János (814), Müller György (815), Pécsi székesegyházi urad. erdőgondnoksága Mánfa (817), Visky Ferencz (819), Virasztó Károly (822), Konszky József (823), Kordován Miklós (828), Nyul Sándor (830), Paulik András (832), Janisch Sándor (833), Csuka István (834), Nemsur Jenő (839), Györki József (849), Varga Sándor (854), Fás Gyula (856), Vécsei Lajos (859), Kacsó István (861), Várkonyi József (870), Kiss János (874), Lestyán István (875), Kiss József (885), Soltz Gyula (888), Szántó János (896), M. kir. főerdőhivatal Lippa (897), Szabó Ernő (899), Theodorovits Ferencz (901), Lenke Ede (922), Roth Emil (923), Skrbek Károly (924), Sinkovits Samu (925), Vranai István (926), Pergyek József (930), Budatini uradalom erdőhivatala (932), A csornai prépostság tek. jószágfelügyelősége (934), Harangozó József (937), Kovács János (939), Haizler Károly (942), Hubay Zsigmond (945), Rácz Béla (946), Szuhár Turek János (947), Pécza Miklós (950), Hánn Ursz (951), Fokmányi Pál (952), Koller József (956), Török Antal (959), Horváth Elek (963), Makacsek András (964), Mada Mihály (968), Balla János (969), Bugadzsia János (970), Zalka Károly (971), Beniczky Aladár (972), Földes János (973), Bodnár Richárd (975), Dezső József (976), Kohéstyik József (981), Huber Imre (982), Gróf Nádasdi Tamás urad. fővadászati hiv. Nádasd-Ladány (983, 984, 985, 986), Nagylibercei Erdőgondnokság (987), Danér József (989), Bajcsi Tamás (990), Punicza Istv. (991), M. kir. közp. erd. kísérl. állomás Selmezbánya (994), M. kir. erdészeti kísérl. telep Kisiblye (995), Urad. Erdőfelügyelőség Divény (1005, 1006, 1007), Stofkó Béla (1008), Fhgi. Erdőhivatal Kistapolcsány (1009), Lukács János (1019), Á. V. T. Erdőgondnokság Uj-Moldova (1020), Á. V. T. Erdőgondnokság Szászkabánya (1021), Á. V. T. Erdőgondnokság R.-Szászka (1022), Á. V. T. Erdőgondnokság Szokolár (1023), Á. V. T. Erdőgondnokság Kakova (1024), Á. V. T. Erdőgondnokság Oraviczbánya (1025), Á. V. T. Erdőgondnokság Dognácska (1026), Á. V. T. Erdőgondnokság Králykegye (1027), Á. V. T. Erdőgondnokság Román-Bogsán (1028), Á. V. T. Erdőgondnokság Német-Bogsán (1029), Á. V. T. Erdőgondnokság Ferenczfalva (1030), Á. V. T. Erdőgondnokság Krassova (1031), Á. V. T. déli Erdőgondnokság Stájerlak (1032), Á. V. T. északi Erdőgondnokság Stájerlak (1033), Á. V. T. Erdőgondnokság Resiczabánya (1034), Á. V. T. Erdőgondnokság Prebul (1035), Á. V. T. Erdőgondnokság R.-Resicza (1036), Erdő és Urad. Igazgatóság Oravicza (1037), Bogyó. István (1038), Duna Lajos (1039), Kárpáthi Endre (1046), Főhercegi Erdőgondnokság Herencsvölgy (1049), Schöler Otto (1050), Béleky

Antal (1051), Rózsa István (1053), Benkő Rezső (1054), Urad. főerdőhivatal Tata (1059), Urad. pagonykezelőség Szőlős (1060), Urad. pagonykezelőség Bánhida (1061), Urad. pagonykezelőség K.-Tolna (1062), Urad. pagonykezelőség Dunaszentmiklós (1063), Urad. pagonykezelőség Szomód (1064), Urad. pagonykezelőség Baj (1065), Urad. pagonykezelőség Devecser (1066), Urad. pagonykezelőség P.-Szék (1067), Urad. pagonykezelőség Hany (1068), Urad. pagonykezelőség N.-Hidegkut (1069), Erd. számvevői hivatal Devecser (1070), Bódeg Ferencz (1071), Wappel József (1077), Kovács György (1079), Erdőhivatal Nadrag (1082), Takács János (1083), Mayercsak Gyula (1085), Szász Antal (1098), Koller József (1100), Maurer Antal (1101), Kizman József (1103), Méhes Ágoston (1105), gróf Zedtwitz erdőhivatala Moraván (1106), M. kir. bányas és erd. főiskola Selmezbánya (1114), Apátsági erdőfelügyelőség Zircz (1115), Sofhauczer János (1116), Martinkovics János (1117), Fiskál Károly (1118), Fuksz Pál (1119), Navratil Imre (1120), Ujmoldovai m. kir. jár. erdőgondnokság, Fehértemplom (1121, 1122, 1123, 1124, 1125), Csik János (1126), Togyer László (1128, ifj. Vedres István (1131), Bezce Márton (1133), Szekeres József (1134), Papp Béla (1139), Bellatinzi urad. erdészete (1141, 1142, 1143), M. kir. földmivesiskola Rimaszombat (1145), Kovács Mihály (1146), gróf Teleki erdőgondnoksága Retteg (1149), Fülöp Lázár (1150), Terebessi Dani (1151), Hosszu Gábor (1152), Morár János (1153), Zsimain László (1154), Albáki erdőgondnokság, (1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163), Pataki János (1165), Erdőhivatal Kisselymecz (1166), Pem József (1167), Somogyi Ipoly (1169), M. kir. erdőigazgatóság Mármaros-Sziget (1178), Helf János (1179), Pirbusz István (1180), Müller Antal (1183), Csik Imre (1185), Novák Ferencz (1188), Russ György (1199), Riethmüller Ármin (1200), Kerner Arthur (1201), Boar Jenő (1202), Haunich Nándor (1203), Sárge Dezső (1204), Városi erdőhivatal Breznobánya (1205, 1206, 1207), Csekon János (1211), Damszky Imre (1213), Graudtner István (1215), ifj. Farkas József (1218), Kotrba Géza (1221), Laczkóvi Mihály (1223), Laszke Jenő (1224), Podmaniczky Rezső (1227), Sperlagh József (1229), Veber János (1233), Murgu Pál (1241), Városi erdőhivatal Segesvár (1242), Ronay György (1244), Brassó szab. kir. város erdőhivatala (1246), Brassó város Osáncz-zaizoni erdőgondnokság, Csernátfalva (1247), Brassó város Zernest-törösvári erdőgondnokság (1248), Bajcsányi Vendel (1249), Beszik Nándor (1250), Wass József (1252), M. kir. erdőhivatal Apatin (1253), M. kir. erdőgondnokság Apatin (1254), M. kir. erdőgondnokság Bezdán (1255), M. kir. erdőgondnokság Bács-Doroszló (1256), M. kir. erdőgondnokság Palánka (1257), Vida Ferencz (1258), Opris Gusztáv (1260), Bota János (1261), Lendeczky József (1262), Patay József (1263), Pap Sándor (1269), Bevelaqua János (1271), Vaskohi főerdészi hiv. (1273), Nagyvárad i. sz. püspökség Beéli urad. főerdészete (1277), Lőcse szab. kir. város tanácsa (1278), Garay Kálmán (1280), M. kir. erdőhivatal Apatin (1281, 1282, 1283, 1284, 1285), Nagyvárad i. sz. püsp. urad. erdőgondnoksága Ökrös (1294), Erdészeti ált. egyesület Ungvár (1299), Hajek Antal (1301), Nagyvárad i. sz. püspökség Tenkei erdőgondnoksága (1303), Novotny László (1304), Nagyvárad i. sz. püspökség Lunkai erdőgondnoksága (1305), Visky Antal (1307), Kudyna Károly (1308), Orolin Mátyás (1318), Papp János (1319), Veszprémi püspökség erdőhivatala Karád (1320, 1321), Libits Ferencz (1322), Fridrich Alajos (1323), Pintér József (1324), Pap János (1325), Bokor János (1326), Varga Lajos (1331), Huszár János (1332), Bicskei erdőközirtokosság (1333), Kiss János (1334), Lehotz János (1335), Böhm Antal (1336), Schmidt István (1337), Schwider György (1338), Dobler Pál (1339), Schneider György (1340), Herschberger Ignác (1341), Matusek Károly (1342), Varga Károly (1343), Schirmer István (1344), Vilhelm Ferencz (1345), Lázár József (1346), Gáspár Dániel (1347), Nagyvárad i. sz. püspökség Ágrisi gondnoksága (1351), Székesfővárosi erdőhivatal Bpest (1353, 1354, 1355, 1356, 1357), R. M. S. T. erdőhivatal Rimabrézó (1359), Molnár Orbán (1360), Kelemen Béla (1363), Szaltzer Lajos (1364), Tasi Sándor (1365), Thám Géza (1366), L. i. sz. püspökség erdőgondnoksága Mikló-Lázur (1367), Barna József (1368), Kohútyik József (981), Böröcz László (1370), M. kir. jár. erdőgondnokság Szászváros (1374),

ifj. Göndör József (1375), Bende Mihály (1376, 1377), Nemesi közbirtokosság Szabadszentkirály (1378), M. kir. erdőgondnokság Szvarin (1385), M. kir. erdőgondnokság Feketevág (1386), M. kir. erdőgondnokság Liptó-Teplicska (1387), M. kir. erdőgondnokság Liptó-Vichodna (1388), M. kir. erdőgondnokság Felka (1389), M. kir. erdőgondnokság Rózahegy (1390), M. kir. erdőgondnokság Fenyőháza (1391), M. kir. erdőgondnokság Liptó-Oszada (1392) M. kir. erdőgondnokság Liptó-Maluzsina (1393), Magyar olvasóköri Liptó-Ujvár (1394), Jakab Adám (1395), Hersmanek Sándor (1396), báró Podmaniczky örökösök gazdasága Tar (1397), Vörös János (1402), Ruzs Demeter (1405), Mezey Arthur (1408), Bágya Miklós (1409), Főerdőőri hivatal Fehértemplom (1121), Főerdőőri hivatal Nájdas (1122), Főerdőőri hivatal Szerbpozsezsena (1123), Főerdőőri hivatal Berzászka (1124), M. kir. jár. erdőgondnokság Fehértemplom (1125), Ferentzy Lajos (1412), Baiersdorf és Biach czég (1413), Mező Károly (1417), M. kir. erdőhivatal Gödöllő (1420), Járási erdőőr Vörösvágás (1421), Járási erdőőr Lemes (1422), Járási erdőőr Szentmihályfalva (1423), Járási erdőőr Héthárs (1424), Járási erdőőr Feketékut (1425), Járási erdőőr Bártfa (1426), Járási erdőőr Zboró (1427), Járási erdőőr Felsővízköz (1428), Járási erdőőr Girált (1429), Járási erdőőr Töltészék (1430), Hovanyecz Gusztáv (1431), Party József (1440), M. k. áll. erdőhiv. Márm.rossz.iget (1444), M. kir. járási erdőgondnokság Felsővisó (1445), M. kir. járási erdőgondnokság Rozália (1446), M. kir. járási erdőgondnokság Rahó (1447), M. kir. járási erdőgondnokság Huszt (1448), M. kir. járási erdőgondnokság Ökörmező (1449), Urithe György (1452), Lászlóffy Gábor (1282), Járási erdőőri állomás Mislóka (1459), Járási erdőőri állomás Hidasnémeti (1460), Járási erdőőri állomás Szepsi (1461), Járási erdőőri állomás Szin (1462), Járási erdőőri állomás Felsőmislye (1463), Nagyszabai erdőgondnokság védszemélyzete (1464), Ujegyházi erdőgondnokság védszemélyzete (1465), Nagytalmási erdőgondnokság védszemélyzete (1466), Nagydísznői erdőgondnokság védszemélyzete (1467), Szelistyei erdőgondnokság védszemélyzete (1468), Szászsebesi erdőgondnokság védszemélyzete (1469), Szerdahelyi erdőgondnokság védszemélyzete (1470), Városi erdőmesteri hivatal Szakolcza (1473), Nagy János (1475), Nell Ignác (1479), Bella János (1481), Lür István (1482), Schmidt István (1484), Dr. Schönvitzky Bertalan (1485), Bóznér Gyula (1489), Sebestyén János (1490), A Klosterneuburgi kanonokrend Erdészeti hivatala (1494), Bohus György (1497), Martinek Lajos (1498), A Zirczi Apátság M.-Polányi erdőgondnoksága (1499, 1500, 1501), Fenyvessy Ferencz (1502), Menesik János (1503), Lakatos Mihály (1508), Safár Pál (1509), Péter István (1510), Majlik Lajos (1511), Majlik János (1512), Dicsőszentmártoni Erdőgondnokság védszemélyzete (1513), Erzsébetvárosi Erdőgondnokság védszemélyzete (1514), Baka János (1583), Quirikó Sándor (1518), Szarvas Mihály (1522), Erdős Károly (1526), Kaán Károly (1527), Motz István (1540), Vallás- és közokt. miniszt. IX. ügyosztálya (1548), Közalap. erdőgondnokság Zútváralja (1549), Közalap. erdőgondnokság Vágapátfalu (1550), Közalap. erdőgondnokság Pilismaróth (1551), Közalap. erdőgondnokság Telki (1553), Közalap. erdőgondnokság Szekszárd (1554), Közalap. erdőgondnokság Vajszló (1555), Közalap. erdőgondnokság Somlyóvásárhely (1556), Közalap. erdőgondnokság Nagyköveres (1557), Közalap. erdőgondnokság Jerszeg (1558), Terézánium alapítványi tisztség Báltaszék (1559), Ressel István (1569), I. kerületi erdőőr Kuvin (1572), II. kerületi erdőőr-Berzova (1573), III. kerületi erdőőr Soborsin (1574), IV. kerületi erdőőr Silingyia (1575), V. kerületi erdőőr Borosjenő (1576), VI. kerületi erdőőr Borossebes (1577), VII. kerületi erdőőr Buttyin (1578), VIII. kerületi erdőőr Gurahoncz (1579), IX. kerületi erdőőr Zimbró (1580), X. kerületi erdőőr Halmágy-Csúcs (1581), Péter János (1584), Szántó Antal (1585).

Magy. kir. állami erdőhivataltól. Brassó.

1907. évi 184. e. h. ügyszám.

Pályázati hirdetmény.

Erdőszolgai állásra.

A brassómezei XIII-ik tömősvölgyi őrzésben egy 432 kor. bérrel, 48 kor. lakbérrel, 36 kor. egyenruha átalánynyal és 36 kor. faváltsággal javadalmazott erdőszolgai állásra a köz. erd. bizottságnak 1907. évi 206. számú véghatározata alapján pályázat nyitottatik.

Pályázók felhívtnak, hogy az »Erdészeti bizottsághoz Brassóban« címzendő, sajátkezűleg irt kérelmüket az erdőtörvény 37. §-ában előirt kellékekkel, nevezetesen erkölcsi bizonyítvánnyal, keresztlevéllal, továbbá nyelvismeretük és eddigi alkalmaztatásuk igazolására szolgáló okmányokkal és ép erős testalkatukat, látó, halló és beszélő képességüket igazoló orvosi bizonyítvánnyal felszerelve a »Brassói m. kir. állami erdőhivatalhoz« legkésőbb folyó évi május hó 15-éig nyujtsák be. Megjegyezvén, hogy a javadalmazások emelése kilátásban van és a nyugbér-szabályzat jóváhagyás alatt áll.

Brassó, 1907. évi április hó 12-én.

E. 25.

M. kir. állami erdőhivatal.

Szepesvármegye köz. erd. bizottságától.

687. szám erd. alb. 1907.

Pályázati hirdetmény.

II. oszt. kerületi erdőőri állásra.

Székhely: Alsóerdőfalva.

Összjavadalmazás: 680 kor. s a megittelt erdei kihágásokból $\frac{1}{3}$ rész.

Pályázati határidő és feltételek: 1907. évi május hó 15-ike. A szabályszerűen okmányolt kérvények a löcsei m. kir. állami erdőhivatalhoz adandók be.

A magyar nyelven kívül a vidéken divó német és tót nyelvnek ismerete is kívántatik.

Az erdőőrzés szervezetének tervezett módosítása folytán rövid időn belül magasabb javadalmazás kilátásba.

Kelt Lőcsén, Szepesvármegye köz. erd. bizottságának 1907. évi április hó 11-én tartott ülésében.

Raiff

E. 28.

erd. b. elnök.

Pályázati hirdetmény.

Tiszolcz nagyközségnél szervezett erdőőri állás megüresedvén, ezen állásra pályázat nyitattik.

Javadalmazása: Évi bérfizetés 432 korona, lakbér 100 korona, 8 ürméter tűzifa az erdőőr lakására szállítva, az erdei kihágások után behajtott kár és kártérítési összeg $\frac{1}{3}$ része.

A megválasztott erdőőr a gazdasági munkások és cselédek segítőpénztárába 3 tagsági könyvvel fog beiratni.

Az állás mielőbb, de legkésőbb július hó 1-én elfoglalandó.

Pályázótól megkivántatik a magyar állampolgárság, fedhellen előélet, legalább 24 éves és 35 évnél nem magasabb életkor, ép szellemi és testi erő és az erdőőri szakvizsga sikeres letétele.

A Tiszolcz nagyközség előjáróságához címzett, sajtókezőleg irt kérvény 1907. évi május hó 20-ig ugyanoda, vagy a m. kir. járási erdőgondnoksághoz Nyustya benyújtandók.

Tiszolcz, 1907. évi április hó.

E. 27.

Az előjáróság.

991/1907. kig. szám.

Pályázati hirdetmény.

A lemondás folytán megüresedett erdővédi állásra pályázat hirdettetik.

Pályázóktól megkivántatik a magyar állampolgárság, fedhetetlen előélet, legalább 24 éves de 36 évesnél nem magasabb életkor, ép szellemi és testi erő, az erdőőri szakvizsga letétele, születési kivonat és orvosi bizonyítvány.

Pályázók felhivatnak, hogy sajtókezőleg irt egy koronás bélyeggel ellátott kérvényeiket f. évi május hó 15-éig Szászváros városi tanácsához (Hunyadmegye) nyujtsák be.

Az állással egybekötött javadalmazás: 800 korona fizetés, 160 korona lakbér, 12 ürméter tűzifa az erdőn, 60 korona ötödéves pótlék.

Az állás élethossziglani és nyugdíjképes.

E. 26.

A városi tanácestól.

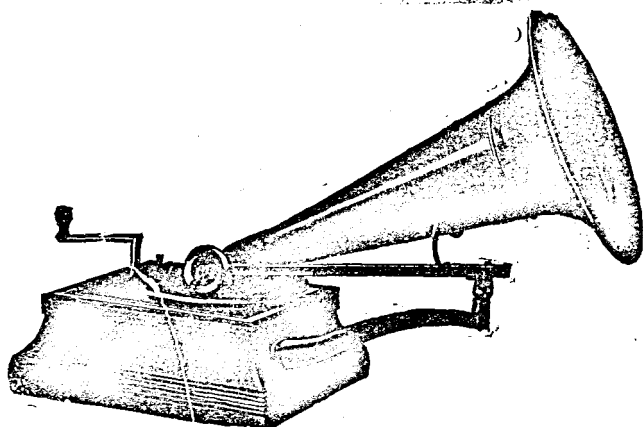
Kelt Szászvároson, 1907. évi április hó 15-én.

A vadász-vizsla.

Gyakorlati útmutató a vizsla nevelés-, tanítás-, használat- és gyógykezeléshez.

Második kiadás.

Ára 1 kor. 50 f. a szerzőnél: Stark Dezső főerdész, Drávatamási (Somogy m.) E. 19. 4-*

Ny. 21. 4-24

Eredeti Grammophonok

angyal védjeggyel a legjobbak!

Orizkedjék az ember utánzatoktól, melyek csak kellemtelenséget okoznak.

Eredeti grammophonok 45 kor.-tól feljebb, legjobb minőségben kaphatók.

Nagy választék lemezekben, havonként új felvételek.

Egy és két oldalon bejátszott lemezek. — Régi, használt lemezek kicseréltetnek.

A Deutsche Grammophon A.-G. egyedüli képviselője Temesvár részére:

KECSKEMÉTI SÁNDOR

látszerész, villamos műszaki telep, nikkelező intézet
Temesvár-Belváros, (Agrár-palota).

Gyümölcsfa-csemetékkel nagyban

faiskolák létesítésére, gazdasági egyesületeknek nagy mennyiségben, jól és jutányosan szolgálhatok.

Nagyobb szükségleteknél különleges árajánlatokkal készségesen szolgálók. — Készlet 1 éves átültetlen és 2 éves átültetett:

több $\frac{1}{2}$ milliónál **alma** — valódi vadalma
közel $\frac{1}{2}$ millió **körte** — vadkörte
cca. $\frac{1}{4}$ „ **birs** — dugványcsemeték
100.000 drb kajszin, mandula és őszibarack. — Készletben gesztenye és gleditschiafák ezerszámbra.

cca. $\frac{1}{4}$ millió **Mariannaszilva** — dugványok
„ $\frac{1}{4}$ „ **Myrabolana és szilva**
„ $\frac{1}{4}$ „ **Meggy és cseresznye**
vannak továbbá nagy mennyiségben sorfák, különösen

Árjegyzék, dúsan illusztrált, kívánságra ingyen.

Ny. 2. 9-*

Mühle Vilmos, faiskolák,
cs. és kir. udvari szállító **Temesvár.**

SCHERTER TIVADAR

előbb PAUSENBERGER

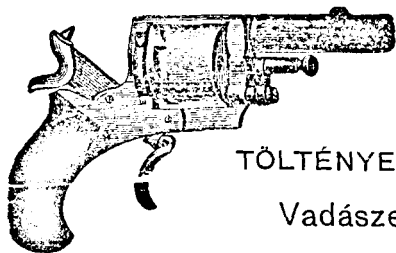
VASKERESKEDÉS

Temesvár-Belváros,

Hunyadi- és Jenő herezeg-utca sarkán.

Telefon 499.

Legnagyobb választék Vadász-, Madár- és Flaubert-
fegyverekben, Forgópisztolyok, Browning-ismétlő
pisztolyok, Flaubert-pisztolyok.

AMERIKAI
LÉGFEGYVEREK

TÖLTÉNYEK és SERÉT

Vadászeszközök.

Ny. 5. 9-*

KOLARITS NÁNDOR

Első délmagyarországi egyenruházati intézete
és férfiruha műterme

TEMESVÁROTT

szállít legjobb **egyenruhát**,
egyenruházati czikkeket és polgári ruhát
előnyös feltételek mellett.

Ny. 4. 9-12

SORFÁK.

Erősebb fákbani nagyobb szükségletnél speciális aján-
lattal állók szolgálatra, — különösen

**Acer, Gesztenye, Gleditschia, Fraxinus,
Maclura, Quercus, telt Crataegus, Robinia**
stbi-ből.

Mühle Vilmos, faiskolák,
cs. és kir. udvari szállító

Temesvár.

Ny. 3. 9-*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BLUM ÉS TÁRSA

ELSŐRANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 14/16. sz.

Mesteri szabású, izlésteljes csinos kiállítású
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák
nemkülönbön felszerelési czikkek szállítására.

Ezen lap előfizetői által nálunk rendelt czikkek számlaösszegéből 1 1/2 %-ot adunk át a fentebb ter-
vezett erdőaltiszti alap javára.

Hivatalos úton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos
elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére
hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte *jutányos árban* készítettetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem
vágó czikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet
fordítunk.

Kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg *árjegyzékünket* és a hivatalos megrendeléshez szükséges részlet-
fizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz
kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM ÉS TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ó cs. és kir. Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságú földmívelésügyi
Minisztérium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

E. 6. 9-*

